

ČD
PRO VÁS

REKLAMNÍ MAGAZÍN NÁRODNÍHO DOPRAVCE

2016 / ROČNÍK 8 / ZDARMA

KOUZELNÍK
**RICHARD
NEDVĚD**
MAGIE MĚ
NABÍJÍ

10

Jak se vám líbí naše jízdenka bez omezení?

**Nestíhám vlak?
Pojedu dalším!**

Kupte si jízdenku a netrapte se tím,
že vlak nestíháte. Většina našich jízdenek
platí na zakoupenou trasu po celý den.

VÁŽENÍ ČTENÁŘI, MILÍ SPOLUCESTUJÍCÍ,

originální, bezprostřední, pohotový, takový byl bavič a kouzelník Richard Nedvěd na květnovém vyhlášení ankety Král bílé stopy o nejlepšího lyžaře uplynulé sezony. Během deseti vteřin naprosto vyvedl z míry alpského lyžaře Ondřeje Banka, když mu dal na pusku zvláštní náhubek, který za něj mluvil. Na otázku, co nám chcete předvést, Ondřej, odpověděl, aniž by chtěl: „Kouzlo.“ V té chvíli si asi přál co nejdříve zmizet z pódiu. Tam jsem pochopila, že kouzlem Richarda Nedvěda jsou hlavně mluvené slovo a originální nápady, jimiž odzbrojí úplně každého. Je v osobním životě stejně ztřeštěný jako na pódiu? Nebo je naopak utlumený? Za jak dlouho dokáže sbalit slečnu? Odpovědi nejen na tyto otázky se dozvíte v našem rozhovoru. Nechybí ani další pravidelné rubriky, například kouzelné cestování podzimní krajinou Ústeckého kraje nebo bláznivý komiks Bouda u trati.

Kouzelnou cestu dalším měsícem přeje

Františka Haisl Vidnerová
zástupkyně šéfredaktora

Fotě
kouzlo železnice
a získajte
Kilometrickou
banku ČD!

KOUZLO ŽELEZNICE

Fotografie moderních či historických vozidel a lidí kolem nich pošlete nově přes webové rozhraní www.cdprovas.cz. Autory zveřejněných snímků odměníme Kilometrickou bankou ČD v hodnotě 2 200 Kč.

Kilometrickou banku za měsíc září získává:
Leoš Knecht

PŘEDPLATNÉ
25 Kč
za číslo

ČD pro vás
reklamní magazín
Českých drah

www.cdprovas.cz
cdprovas@cd.cz

TIŠTĚNÝ NÁKLAD
131 500 ks

VYDAVATEL
České dráhy, a.s.

DATUM A MÍSTO VYDÁNÍ
29. září 2016, Praha

REDAKCE
ČD pro vás
Generální ředitelství ČD
nábřeží L. Svobody 1222
110 15 Praha 1

ISSN
1210-9142

ŠÉFREDAKTOR
Václav Rubeš

REDAKČNÍ RADA
Michal Štěpán (předseda)
Radek Dvořák
Jiří Jeřeta
Václav Rubeš
Františka Haisl Vidnerová
Michal Málek
Jitka Eisenhammerová

INZERCE A PŘEDPLATNÉ
info@cdprovas.cz

**GRAFIKA/SAZBA/
ZLOM/PRODUKCE**
SEVENART s.r.o.

TISK
MORAVIAPRESS a.s.

POKYNY PRO AUTORY:
V případě nároku na honorář je nutné, aby autoři redakci uvedli jméno, příjmení, bankovní spojení, rodné číslo a adresu.

V opačném případě nemůže být honorář vyplacen.

Jak se vám líbí naš zábavní portál ve vlaku?

Kdo si hraje, nezlobí!

Nabídka zábavního portálu je snad nekonečná! Mnoho audioknih, her a filmů. Portál také informuje o cestě: kde se nacházíte, co zajímavého můžete vidět z okna a jaká je rychlost vlaku.

OBSAH

PŘÍŠTÍ ČÍSLO
VYJDE

2. 11.
2016

23

CESTOVÁNÍ PO KRAJÍCH ČR
Ústecký

7

ROZHOVOR
Richard Nedvěd

11

RETRO
Vaření

40

CESTOPIS
Trip Nach Amsterdam

55

ČD PRŮVODCE
ČD Směnárny

Železničář

Psali jsme...

Jízda za dobrodružstvím
po ukrajinském Semmeringu

(č. 17/2016)

Je jen málo míst, která jsou notoricky známá jako ruský Semmering. To, že na Ukrajině existuje podobně laděný úsek, ale ví jen místní a skuteční nadšenci. Je jisté, že tahle bohem zapomenutá železnice, vinoucí se Užanským národním parkem, patří k nejučvatnější. Připravte se na velkolepou jízdu divokou přírodou.

Slovenská strela oslavila požehnaný věk

(č. 17/2016)

Před osmdesáti lety začala železnici brázdit Slovenská strela. České dráhy ji připomínají reklamním polem na lokomotivě řady 380. Co ale má vlak, který den co den spojuje českou a slovenskou metropoli, za sebou? A jaký bude další osud motorového vozu z dílen kopřivnické Tatry?

Chytré In Karty se zapojují
do integrované dopravy

(č. 18/2016)

České dráhy jsou připraveny se zapojit s In Kartou s MAP strukturou i do krajských a městských integrovaných dopravních systémů. Báze MAP nabízí řadu výhod, zejména interoperabilitu prostřednictvím sdílení úložiště pro jízdní doklady, profily či slevy. Například na moravskoslezské kartě „ODISce“ je recipročně nahrána aplikace In Karty. Cestující tady mohou na jednu kartu využít řadu linek MHD, autobusů i vlaků ČD.

Malé Bobiny: skvělé pomocnice na Lipně

(č. 18/2016)

Když se koncem 40. let rozběhly práce na přípravě stavby lipenské přehrady, bylo nutné řešit i otázky návozu stavebního materiálu pro budování přehradní hráze, která 45 kilometrů dlouhé vodní dílo zakončuje. Úloha připadla na tehdy preferovanou železnici, a tak už v roce 1948 vznikla objednávka na čtyři elektrické lokomotivy původní řady E 422.0 – později označované číslicí 100, jimž se přezdívá Kapesní nebo také Malé Bobiny.

Čtrnáctideník Železničář (stejně jako magazín ČD pro vás) si můžete předplatit na www.cdprovas.cz/predplatne.

Bezpečnost

Preventivní vlak pojedede do Brna

O tom, jak se bezpečně chovat na železnici, informuje zvláště mladé lidi Preventivní vlak. Letos se na trať vydal už popatnácté a po zastávkách v Benešově a Praze zavítá také do moravské metropole, kde své podzimní turné ukončí. Od 11. do 13. října se mohou zejména studenti a žáci škol v Brně zúčastnit programů, které projekt nabízí. Návštěvníci zhlédnou projekci filmu s názvem To

nedáš, zúčastní se diskuze s vyšetřovateli, drážními hasiči nebo si vyzkouší, jak účinně poskytnout první pomoc. Program je určen zejména pro školy a délka cyklu pro jednu skupinu je přibližně 110–120 minut. Studenti a žáci do Preventivního vlaku přicházejí po předchozím objednání. Vstup je zdarma. Od roku 2007 prošlo Preventivním vlakem již 13 700 mladých lidí.

e-Shop

Odměna za nákup

Plánujete služební cestu, soukromou návštěvu u příbuzných či přátel, anebo si zkrátka chcete jen udělat výlet? Není nic jednoduššího, než si bez starostí vypůjčit vozidlo u společnosti Hertz s 30% slevou. Stačí si během měsíce října koupit jízdenku v e-Shopu ČD. Slevu 30 % získáte uvedením PC kódu na tel. č. 225 345 000 nebo na e-mail: rezervace@hertz.cz. Rezervujte si auto do 4. listopadu 2016 a slevu můžete čerpat až do 28. února 2017.

Pražská MHD

Nová jízdenka pro cestování po Praze

Od začátku září mohou návštěvníci české metropole, kteří přijedou do města vlakem, využít novou jízdenku T+R pro cestování po Praze. Jde o celodenní síťovou jízdenku za zvýhodněnou cenu 70 Kč. Zakoupíte ji v pokladnách ČD a ve vlačích u průvodčího, a to jak papírové jízdenky (vnitrostátní i mezinárodní), při zápisu v Kilometrické bance i k elektronické jízdenky nahrané na In Kartou.

Ostravan

Na trať vyjíždí retro vlak

Retro je in, a proto České dráhy přicházejí se zcela novým produktem plně respektujícím vlnu zájmu o život v šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století. Dne 26. října poprvé vyjede zvláštní vlak nazvaný Retro Ostravan, který do detailů reprodukuje jeden z nejluxusnějších spojů socialistického Československa. Pro cestující bude připravena nejen dobová souprava z vozů vyráběných v někdejší NDR a lokomotiva, která legendární rychlík před 40 lety skutečně vozila, ale i personál v dobových uniformách nebo nezbytné „rudé“ propriety v podobě pionýrů a karafiátů. V jídelním voze cestující ochutnají pokrmy nabízené na stylových jídelních lístcích. Cílem spoje bude ostravská destinace, kde bude připraven netradiční program v podobě návštěvy důlní vlečky a souvisejících provozů.

Sparta Praha

Hokejisté na cestě Pendolinem

Spartané se projeli Pendolinem. Spoj využili vicemistři nejvyšší tuzemské hokejové soutěže 9. září, kdy z metropole vyrazili na souboj s Vítkovicemi. HC Sparta Praha navázala na tradici cestování vlakem za soupeři z druhého konce republiky. Komfort, pohodlí a především rychlost oproti cestě autobusem tentokrát využili k cestě mezi Prahou a Ostravou-Svinovem na úvodní kolo letošního extraligového ročníku s domácím týmem HC Vítkovice Ridera. Převážení hokejových týmů vlakem není ničím ojedinělým. Kromě národních týmů na mistrovstvích světa 2004 a 2015 využívají služby Českých drah například hokejisté severočeského Chomutova. Video z cesty týmu můžete zhlédnout na youtube.com/redakcecd.

Šachový vlak

Hra králů na železnici

Již po šesté projede střední Evropou Šachový vlak. Tento rok se vydá v termínu od 7. do 11. října z Prahy přes Regensburg, Innsbruck a Salzburg do Českého Krumlova, odkud se vrátí do výchozí stanice. Během jízdy se mezi jednotlivými etapovými městy uskuteční desetikolový turnaj v rapid šachu. České dráhy, které jsou tradičním partnerem akce, na dopravu vlaku po území ČR opět vystaví lokomotivu 362.039 s tematickým šachovým polepem. Více informací a podmínky účasti najdete na <http://praguechess.cz>.

TIP Z POHODLNÉHO OBCHODU NA TRASE

Nádražní prodejny PONT Market si pro vás i na říjen připravily zajímavé nabídky. Pokud v jejich akčním regále sáhnete po energii v podobě tyčinek Snickers, Mars nebo Twix, získáte balení, které je o 15 % větší než obvykle, za sníženou cenu, tedy pouze na 14,90 Kč. Cestovat přes Pohodlný Obchod Na Trase se vyplatí!

Snickers +15% 58g,
Twix +15% 58g
nebo Mars +15% 54g

SLEVA 32%

14.90 Kč / ks
Běžná prodejní cena 21,90 Kč

www.ponty.cz

Záříjové soutěže

Soutěžili jste s minulým číslem ČD pro vás? Přesvědčte se, zda jste odpovídali správně.

Soutěž o knihu Playground

Pod pseudonymem Lars Kepler se skrývá:

B) Manželská dvojice

Soutěž o knihu Večere u Florentíny

Tajenka zní:

Všechny ženy jsou herečkami, ale jen některé za to berou honorář.

Soutěž s Elfíkem o rodinnou vstupenku do Království železnic

Za první železniční trajekt je považována loď:

Leviathan

Soutěž pro chytré hlavy

1B, 2A, 3C, 4C, 5A

Jména všech výherců najdete již nyní na www.cdprovas.cz.

pošta

Z dopisů od čtenářů

Vážená redakce,

koupila jsem si vaši prázdninovou jízdenku a splnila si tak další sen (cestovat dlouhodobě po ČR). Svou čtrnáctidenní cestu jsem pojala jako projekt, navštívila jsem během té doby všech 14 krajů a v každém z nich si vybrala jednu technickou památku. Ty podle mého patří mezi opomíjené atrakce, přitom jsou velmi zajímavé. Zjistila jsem, jak je jejich nabídka v ČR rozmanitá. Během cesty jsem poznala spoustu úžasných lidí, ať už ve vlaku jako cestující, průvodčí nebo další zaměstnance. Je to nádhera cestovat, u toho si povídat s lidmi a nekoukat do mobilů. Dozvěděla jsem se tolik informací a setkala se zajímavými příběhy.

Přeji fajn den s úsměvem,
Michaela

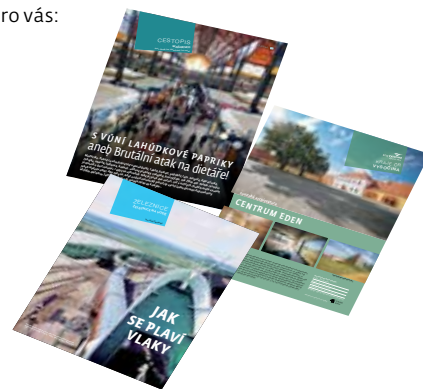

anketa

Články, které vás nejvíce zaujaly

Výsledky ankety o nejuspěšnější článek z minulého čísla ČD pro vás:

- 25 % hlasů
Železnice – Jak se plaví vlaky
(Petr Štáhlavský)
- 24 % hlasů
Cestopis – Maďarsko s vůní lahůdkové papriky
(Zdeněk Ston, Václav Rubeš)
- 20 % hlasů
Cestování po krajích ČR – Vysočina
(Tomáš Rezek, Michal Málek)

ROZHOVOR RICHARD NEDVĚD

Text: Eva Fraňková Foto: Abelsonagency, archiv Richarda Nedvěda

Jsem vděčný za to, CO JSEM

Fialové sako, vytahané kalhoty a kufřík plný rekvizit, který už něco pamatuje. Tak si asi většina lidí vybaví trochu pomateného komika a kouzelníka Richarda Nedvěda. I když vizáží působí jako nesmělý klučík odvedle, svojí bezprostředností a originálními vtipy, které sype z rukávu, dokáže rozesmát dav. V rozhovoru přiznal, že i když svoji práci miluje, občas si na jevišti zažije i krušné chvíle.

Již před narozením jsem měl sklony ke kouzlení.

Podle svíček a banánů mi je 5 let, to jsem měl ještě raději sladké než magii.

Na toho bavoráka, kterým jste přijel, balíte slečny?

Nene, jezdím s ním tam, kam ani vlaky nejezdí. České dráhy se snad neurazí...

Například?

Autem se dopravuju do dalekých měst, které mají v názvu „něco nad něčím“, nebo do vesnic po celé republice, zapadlých koutů. Přijde mi to jako nejrychlejší dopravní prostředek.

Cestujete kvůli vystoupení?

Dá se říct, že kvůli nim jsem pořád na cestách. Přes léto to bylo slabší. Lidi byli na dovolených, všude vymeteno, tak jsem toho využil a taky jsem si vzal volno a hodně cestoval a málo pracoval.

Takže práce máte dost...

Nejvíce práce je v září, pak taky v prosinci, kdy jsou vánoční večírky, a kupodivu byl dobrý i leden a únor. Nestěžuji si.

Asi musíte být noční pták, když vystupujete hlavně po večerech.

Je pravda, že z 95 % účinkuji právě na firemních večírcích, které jsou překvapivě večer. Zbytek jsou různé slavnosti měst, občas svatby, a to pak pracuji i odpoledne. Svatby miluju.

Dojímají vás?

To ne, ale je to příležitost změnit do poslední chvíle rozhodnutí nevěsty a taky dostáváme cukrovíčko a výslužku, takže pak domů nejedeme s prázdnou.

Zvou vás organizátoři často na panáka?

Vždycky, ale já jsem abstinent. Přiťuknu si opravdu výjimečně. Takže s úsměvem odmítám a jsem za to rád. Jinak bych byl každý večer asi pěkně nametený.

Alkohol nepijete ze zdravotních důvodů, nebo z vlastního přesvědčení?

Mně to prostě nechutná, tak jsem si kdysi dávno řekl, proč se tím prolévat. Jednou za čas si dám víno, ale tvrdý alkohol bych nevyopil.

Není to občas únavné – obrážet večírky, sypat ze sebe vtipy a hýřit pořád dobrou náladou?

Já jsem v soukromí dost utlumený a moc toho nenamluvím. Schovávám si energii pro publikum, takže s ní umím pracovat, ale náročné to je. Na pódiu necháte spoustu energie.

Vrací se vám pak zpátky?

Někdy ano, někdy méně. Ale musím říct, že za těch 8 let, co se kouzlením živím, jsem měl jen jedno vystoupení, při kterém nikdo netleskal. To ani na konci, když jsem poděkoval a rozloučil se.

To muselo být strašné. Bral jste si to osobně?

Víte, byla to společnost vysoce postavených managerů, ve které se nehodilo, aby někdo

Richard Nedvěd (33 let)

je kouzelník, komik a příležitostný herec, kterého si možná pamatujete z úspěšné soutěže Československo má talent. Právě ta odstartovala jeho kariéru a Richard se tak před sedmi lety začal kouzlením živit naplno. Porotu ohromil svými gagy a vtipy, při kterých komunikoval s diváky a nestyděl se udělat si legraci sám ze sebe. Na internetové televizi Stream.cz měl vlastní pořad „Říšův Trapno Deník“. Mohli jste ho vidat v pořadu Na stojáka. Je nezadaný a na tu pravou partnerku stále čeká. Kromě kouzlení se věnuje fotografii a hraní na piano. Dvanáct let hrál závodně tenis. Vyučil se zámečnickem, ale této profesi se věnoval jen krátce.

Trénink doma ještě před návštěvou kouzelnického kroužku.

Tady již předvádím trik na jevišti v kouzelnickém klubu pod vedením pana Jedličky.

tleskal. Jsou i společnosti, kde se dokonce nehodí smát se nahlas. Už to vím, takže si to tak neberu, ale příjemné to není.

Kdo si tedy show nejvíc užívá?

Je to publikum, které přijde speciálně na mě, koupí si lístek a těší se, což se stává nejvíc u show Na stojáka. Jinak se říká, že v Praze jsou diváci nejhorší, nedávají moc najevo emoce. Naopak na venkově je to super, ti lidé umí dát najevo nadšení.

POKUD MĚ MŮJ ŠPATNĚ PLACENÝ MANAGER NEVYŠLE NĚKAM NA VYSTOUPENÍ, JEZDÍM NA VÝLETY.

Děláte představení i pro děti?

Už ne. Dělal jsem to asi 2 roky a ne, že by mě to nebavilo, ale mám raději dospělé publikum a hlavně nechci mít nálepku dětského komika.

Jak často musíte obměňovat repertoár?

U kouzelníků je to těžší než u stand-upů, kdy jen lidem povídáte. Tady jde o hmotné věci, se kterými musíte nějak pracovat. Samozřejmě existuje milion kouzel, ale ne všechna jsou vtipná. Ta kouzla a gagy ke mně přicházejí postupně a já je pak skládám do celku. Teď mám třeba tři pětadvacetiminutové programy, které střídám.

Na kom si vlastně kouzla testujete?

Většinou na nikom, prostě kouzlo zařadím a pozoruji reakce. Jednou jsem měl ale sen, že jsem během vystoupení řekl vtipy, kterým se lidé hrozně smáli. Po probuzení jsem si to zapsal a pak vtipy použil v praxi a kupodivu to fungovalo. Bylo to zvláštní.

A kromě snů? Kde hledáte inspiraci?

Tu najdete všude – v knížkách, ve videch, na kouzelnických festivalech a kongresech všude po světě.

Vážně něco takového existuje?

Jasně, vloni jsem byl třeba v Itálii na FISM 2015, mistrovství světa kouzel. Bylo tam přibližně tři tisíce kouzelníků z celého světa. I u nás jsou festivaly, ale tady je to o desítkách lidí z oboru.

Jste pověstný svým kuffíkem. Co v něm všechno máte?

Magii přeci.

A kde berete všechny ty propriety?

Různě, provázek v provaznictví, míč v hračkářství. Měl jsem i show s dámskými kalhotkami.

Jak odpočíváte, když zrovna nekouzlíte a nejedíte po kongresech?

Jsem velký spáček, takže dobjím baterky spánkem. A taky rád brnkám na piano, ale ne podle not.

Nudíte se někdy?

To ne, pořád je co dělat. Pokud mě můj špatně placený manager nevyšle někam na vystoupení, hodně jezdím na výlety, na kole, poslední dobou na bruslích, učím se vařit. Taky se snažím starat o své fanoušky na Facebooku a Instagramu a čistím si zuby 3x denně. Taky mě začalo bavit focení, takže se pořád točím kolem foťáku. Nejradši fotím krajiny, to mě baví. Přírodu mám fakt rád.

Fotíte si jen pro radost nebo plánujete výstavu?

To ne, koho by moje fotky zajímaly? Fotím pro sebe kvůli vzpomínkám na různá místa. Posléze si vytvářím fotoknihy. Ale fotky dávám i na Facebook a Instagram.

Zmínil jste, že dost cestujete. Kam jste se podíval v létě?

Byl jsem v Řecku, pak měsíc v USA a ve Skotsku. A ještě vlastně 3 dny ve Francii, kde jsme natáčeli Pevnost Boyard.

V Americe jste byl s přítelkyní?

Žádnou nemám, jel jsem tam s kamarádkou. Nejdřív měl jet kamarád, ale kvůli státnicím to odflkl. Někoho jsem sháněl a kamarádka se přidala. Půjčili jsme si auto a cestovali napříč státy, bylo to super.

To bylo asi hodně dobrodružné...

Několikrát ano. Třeba když jsme v jednu ráno nemohli sehnat hotel, všude měli plno. Jezdili jsme z vesnice do vesnice a nakonec něco našli. Pak jsme šli 6 hodin k vodopádům v Grand Canyonu a pořad jsme nebyli v cíli. Jenže jediný hotel, co tam byl, měl plně obsazeno a na cestu zpátky už jsme neměli sílu. Naštěstí se nás ujali nějakí turisté a propašovali nás k sobě na pokoj.

Stala se vám tam nějaká vyloženě nepříjemná událost?

Zničeňonik mě začalo píchat u srdce. Trvalo to asi tři dny, nemohl jsem se pořádně nadechnout, tak jsme jeli do nemocnice. Udělali mi milion vyšetření, napojili na hadičky, ale nic nezjistili. Tak mi dali prášky na bolest a propustili mě. Stálo mě to 46 tisíc. Z toho by začalo píchat u srdce každého. Nejspíš to ale bylo kvůli fyzickému vypětí.

Jak jste na tom s kondičkou a sporty?

Dvanáct let jsem hrál tenis, to mě bavilo. Kdybych se už kouzlením nemohl živit, asi bych trénoval děti, nebo hrál po barech na piano.

Nechtěl jste být v dětství profesionálním tenistou?

To ani ne, chtěl jsem být hokejovým brankářem. Ale hokej jsme hráli s klukama jen tak před barákem. Vždycky jsem měl tři velké koníčky – tenis, piano a kouzlení. No a vidíte, u něho jsem zůstal.

Máte hodně fanynek?

Když jsem se umístil jako druhý v soutěži Československo má talent, tak se s fanynkami i fanoušky roztrhl pytel. Nestačil jsem jim absolutně odepisovat. Holky mě zvaly ven na kafe a kluci na pivo. I teď mi občas nějaká slečna napíše.

A jak reagujete?

Když se mi líbí a je z Prahy, tak s ní třeba jdu ven.

Čím vás slečny zaujmou?

To je moc parametrů, já jsem šíleně vybíravý, což je asi i důvod, proč nikoho nemám. Ale než abych byl jen tak s někým, radši budu sám. Určitě ale nesmí kouřit a pít pivo, přes to vlak nejede.

A co se týče vzhledu, máte nějaká kritéria?

Právě že ani ne. Nevadí mi ani plnější tvary, pokud by slečna nebyla vyloženě knedlík. Důležité je, abychom si sedli, nejenom na židle, ale aby fungovala komunikace. Většinou mi stačí 28 minut na to, abych poznal jestli je to ta pravá, 20 minut na zaujetí a 8 minut na zaplacení kafe. Ruku na srdce, už mi není 20, jen na ně vypadám. A tak už bych rád jen tu na celý život. Respektive jen do 111 let. Pak už mě budou bolet nohy a ji záda.

Musí mít vaše potencionální partnerka smysl pro humor?

Měla by ho mít podobný jako já, to většinou poznám už na druhém rande. Všímám si, jak dívka reaguje na podněty, které jí dávám. Buď je mi to blízké, nebo ne. Hlavně je důležitá věrnost a taky by neměla mít odpor k vaření, k domácím pracím.

Jak jste na tom s uklízením vy?

Bytostně nenávidím žehlení, vím, že žehlit nikdy nebudu.

Kde byste se chtěl vidět za 5 let?

Přesně tam, kde jsem teď. Spousta lidí se pořád za něčím žene, za větší slávou, za penězi, chtějí víc a víc. Já bych chtěl ale stagnovat na téhle pozici, kterou mám teď.

Takže jste právě teď šťastný?

Jsem. Myslím, že ne všem lidem se poštěstí mít takhle hezký život. Jsem za to vděčný. ■

BYTOSTNĚ NENÁVIDÍM ŽEHLNÍ, VÍM, ŽE ŽEHLIT NIKDY NEBUDU.

A čím jste se vyučil?

Zámečníkem, ale nebyl jsem na to moc šikovný. Živil jsem se tím jen tři měsíce, pan mistr mi narovinu řekl, že se na to nehodím. Ale v životě se mi tohle řemeslo několikrát hodilo. Díky němu si dokážu vyrobit spoustu věcí sám, třeba i ke kouzlení.

Zvládl byste dnes vyměnit zámeček?

Kdyby byly dveře otevřené, tak ano.

RETRO
Z vašich příspěvků

VAŘENÍ

Moje maminka se vyučila kuchařkou a jako mladá vařila i na zámku v Doudlebách u ministra Rašína v Praze. Fotografie pochází z jejího posledního zaměstnání v Učňovské škole v Třebechovicích.
Ludmila Janečková

Tříchodové retro menu

Když pozoruju, kolik hmbuku se dnes nadělá kvůli potravinám, jejich složení, různým dietám, vege předsudkům a neomylným vědeckým objevům, skoro se mi nechce věřit, že ty české klasiky a s nimi i lidé, kteří je pojídali, přežili. Vařilo se a vaří i dnes, jen tenkrát se to tak nějak hystericky neřešilo.

Předkrm: Babičky křičící

Mé první vzpomínky míří na vyprahlé, prachem z polí, vůní sena a „jézěďáckých“ kombajnů kořeněné obrázky z osmdesátých let. Očima jsem koulel po Kamile a pak taky po Hedvice a nemohl se rozhodnout, která je lepší, respektive, která mě bude chtít. Když tu jsem slyšel bábín hlas, jak řve od řezníka přes půl vesnice: „Dovezli uherák? Mám ti vzít na svačinu?“ V tu chvíli mě polilo horko a sklopil jsem oči a cítil pobavené výrazy Kamily i Hedviky. „Pán bude mít na svačinku uheráček, cóóó?“ ječela bába od řezníka. „Jóóó,“ zaječel jsem otráveně a odjel se schovat z dohledu. Jenže ten uheráček na svačinku s domácí okurčičkou a čerstvým rohlíkem chutnal báječně.

Pozdě odpoledne se hlas Hanky Zagorové z rozhlasových ampliůů a její Louka vábí snažil překřičet kvokající slepice, bába otevírá okno a poslouchá výkupní ceny plodin. Zavře oči, zapospaných lahodnou paprikou se vždycky v neděli rozlévala celou vesnici. Byla to lahůdka. Száboš odešel z Maďarska už před lety a proslychalo se, že ve spíži má několik pytlů rozemleté papriky. A babička měla vždycky jasno: „Nejlepší makrely má Száboš, pak možná bůh, ale ty jsem nikdy neměla, a pak v hospodě u Lapača, když se starej Lapač nevožere.“

Hlavní jídlo: Medvědí soté

Těsně před revolucí fungovaly malé organizované skupinky kluků, kteří si neřikli pionýři a skauti se jmenovat nemohli. Měli blízko k přírodě, ctíli přátelství a učili se vystačit s minimem. Vedl je většinou nějaký zkušený tramp, tomu našemu jsme říkali Medvěd. Medvěd sehnal kdesi v lesích nad údolím řeky Mže starý barák, kam jsme o víkendech mohli jezdit. Každý z nás kluků dostal vždycky za úkol koupit nějakou základní potravinu a k tomu jednu konzervu. Bylo jedno, zda šlo o Maďarský guláš, Chalupářský guláš, Čočku s klobásou nebo Trenčianské párky. Prostě se to všechno první večer smíchalo v jednom hrnci na kamnech a Medvědova specialita byla hotova. Chuť samotných konzerv nebyla nějak valná a takto smíchané dohromady vytvořily podivnou hmotu nevábného vzhledu a zvláštní vůně, která měla pokaždé jinou barvu. To podle toho, zda převládal Maďarský nebo Chalupářský guláš. Na chuť se mne neptejte, pamatuju si jen, že jsem založil odbojovou skupinu, jejímž cílem bylo prosadit nákup jednoho druhu konzervy pro jedem pokrm. Než mne stačili ze společenství pana Medvěda za zneuctění autority vyloučit, přišla revoluce...

Dezer(ce)t

Neměl jsem rád školní vývařovny ani jídla na skautských táborech, kterých jsem během devadesátek absolvoval několik. Vše zjednodušené, odbyté, nedobré. A přitom když použijete správný postup a kvalitní suroviny, chutnají klasická jídla z vývařoven naprosto výtečně. Krom jednoho pokrmu. Nudle s mákem. Takle černobílá rozkydlá fraška nehodná slov „hlavní jídlo“ či „dezert“ si podle mě příliš účty nezaslouží. Po jednom fyzicky náročném dni na táboře a končím v noci odvezl jeepem z lesů do nemocnice. Spát v čisté suché posteli a dodržovat základní hygienu mělo něco do sebe. Z nemocnice mě přijel vyzvednout Medvěd, který toho času již zastával funkci vedoucí nejstaršího chlapeckého oddílu obnoveného skauta. Dovezl mi křůpavou tatranku, kterou jsme po několikadenní nemocniční stravě s chutí zblajzl, polechtal mě na žebrech a naverboval zpátky do svého oddílu. Tenkrát jsem ještě neměl rozum. Dezertoval jsem až během střední... ■

JAN LOUČKA

50. KURČA KUNG-PAO

8
7

Pripravujeme takisto ako bravčové kung-pao (pozri str. 53). Kuracie mäso (najlepšie prsia) pred prípravou vykostíme. Východné sú aj balené kuracie rezne (aj zmrazené, ktoré však pred marinovaním rozmrazíme). Kuracie mäso krájame na kocky o trochu väčšie ako pri bravčovom mäse a čas opekania skrátíme, pretože mäso z kurčata zmäkne rýchlejšie ako bravčové mäso.

KURČA KUNG-PAO PODĽA ▲ ZNÁMEJ PEKINSKEJ RESTAURÁCIE SU-SIANG

150 g mäsa z vykostených kuracích prs, pol vajca, 1 lyžička Solamylu, 3 lyžice sójového oleja, 1 lyžica páľivého oleja, 3 páľivé čili papričky, 1 mladá cibuľka, 1 lyžička sójoviny, 50 g oprážaných burských orieškov.
Záver: 1 lyžička sójovej omáčky, 1 lyžička octu, 15 g octu, 1 lyžička bieleho vína, pol lyžičky soli, pol šálky slepačieho vývaru, 1 lyžička Solamylu.

Mäso pokrájame na kocky veľké 4 mm, premiešame s polovicou vajca rozšľahaného s polovicou lyžičky Solamylu a prudko opečieme na rozpalenom sójovom oleji asi pol minúty, pričom stále miešame, aby sa kocky mäsa od seba oddelili. Opečené kocky vyberieme a necháme odkvapkať.

Na väčšej časti páľivého oleja opečeme páľivé čili papričky zbavené zrníek a pokrájame na kúsky veľké ako ryža (asi 20 sekúnd), pridáme pokrájanú cibuľku, závor a opekáme, až kým zmes nezačne výrazne voňať. Potom rýchlo pripravíme kocky mäsa, rýchlo premiešame, prispeme oprážanými burskými orieškami a znova premiešame. Všetko zalejeme pripraveným zálevom a opekáme ešte asi 5 až 10 sekúnd. Nakoniec jedlo pokvapkáme zvyšným páľivým olejom.
Záver: Všetky suroviny spolu dobre premiešame. Podávame s ryžou.

V míce rozleháme žitky, přidáme mouku, trochu přisolíme a přiladíme. Na lvaněčku smažíme lvaněčky, které potíráme pomazánkovým ovocem a cukrem. Nebo můžeme přiladit na kousky nakrájené jahody a po osmažení lvaněčky posypat cukrem.

280 OVOCNÝ DEZERT SE ŠLEHAČKOU

400 g jahod nebo malin, 2 lžice cukru, 1/4 l mléka, 1/2 balíčku pudinkového prášku s vanilkovou příchutí, 1/4 l šlehačky, lžička cukru

Ovoc dobře omyjeme, polovinu zbytečných jahod vybereme na ozdabu, zbytek rozdělíme s cukrem a prosejeme. Z čerstvého nebo sušeného mléka a pudinkového prášku uvaríme hustou kaši. Do chladné směsi vyčistíme grotak a položíme šlehané smetanu. Do pekáči nebo mísy vzácně klademe se zrovňovým ovocem. Navrch zdobíme šlehačkou a vytvářným ovocem. Vyčistíme podáváme jako doplněk oběda nebo malé pohostání.

281 JAHODOVÁ POMAZÁNKA

250 jahod nebo malin, 250 g jarního tvarohu, lžice cukru, citronové šťáva, 2-3 lžice kondenzovaného neslazeného mléka nebo sladké smetany

Tvaroh ušleháme s cukrem a sladkou smetanou nebo kondenzovaným mlékem a citronovou šťávou na jemný krém. Nakonec vmícháme nakrájené maliny nebo jahody. Pomazánku můžeme ušlehat i s ovocem v mléku. Pomazánku podáváme na žemě k snídani nebo ji můžeme mazat plátky jablák a vychlazení podát jako občerstvení v horkém období.

282 VĚTRNÍKY S OVOCEM A ŠLEHAČKOU

1/4 l vody, 50 g sádky, sůl, 150 g polohrubé mouky, 4 vejce, 1/4 l šlehačky, jahody, moučkový cukr

Do vody dáme tuk, sůl a vše uvedeme do varu. Ze stálého míchání přepřepeme do vařící vody mouku a vmícháme na obou stranách, až se utvoří hruška a nechtěl se hrnků ani valetky. Do odstavěného chladnoucího těsta zapracujeme jedno po druhém vejce. Stráčkou nebo komovím se špičkou s hrubými zálezy nastříkáme na pomazánky piech větrníky - větší pusinky. Vložíme do dobře vyhřáté trouby a 5-7 minut osušíme neotvíráme. Potom teplotu trouby snížíme a zvozně dopoeme. Vychladlá větrníky plávkovým nelem rozložíme, spodní polovinu plníme šlehačkou. Obidvě jahodami nebo malinami a přiklopíme druhou polovinou větrníku a posukujeme. Šlehačka s ovocem vychytá na dva prsty mezi polovínami větrníku.

283 ZAPEČENÉ OVOCNÉ PALAČINKY

3/8 l mléka, 2 žloutky, špetka soli, citronová kůra, 150 g polohrubé mouky, 2 žloutky, lžička cukru, 250 g jahod

Z mléka, žloutků, soli, citronové kůry a mouky vymícháme hladké těstíčko a vmícháme do něj ze dvou bílků ušlehaný tuk smet, který jarně přiladíme jednou lžičkou cukru. Z těsta pečeme tenké palačinky. Do vymáčených nábykové formy prokládáme palačinky s jahodami, malinami, borůvkami, dušenými mružkami nebo jahody, sypané je přiklopnými drobečky. Navrch položíme palačinku, uzavřeme na ní vrstvu bílého krému ze dvou bílků a lžice cukru a dohodu zapečeme. Palačinky můžeme plnit ovocem, kavič čajovou zvlášť a pak skládat do formy.

284 JAHODOVÝ ROSOL

500 g jahod, 1/4 l bílého vína, 200 g želatinového cukru, 1 díl vody

Jahody a vodu dáme vařit, přidáme cukr, vaříme tři minuty. Dáme do sítenice a zavazujeme.

285 JAHODOVÉ POCHOUTKY S TVARHOVÝM KRÉMEM

1 balíček plátků, 250 g mléčného tvarohu, jogurt, cukr, citronová šťáva, 80 mandlí, 1 větší sítenice jahodového kompotu

1, zpeoeb:

Tvaroh s cukrem ušleháme do hladka, přidáme do něj jogurt, až získáme krém.

Ne, není třeba, aby byl člověk přesvědčený vegetarián a nevěděl, jak je rok dlouhý, do út kousek masa. I nám, kteří maso rádi, občas zachutná obyčejné bezmasé jídlo. Zvlášť je-li uděláno s kuchářským umem a křtem a posvěceno dobrým nápadem. Z receptů, které nepatří mezi ty, 80 kterými se setkáváme každý den, si jistě vyberete podle chuti, podle toho, co máte doma právě po ruce, i podle své kapsy.

162. BRYNZOVÁ POLÉVKA

150 g brynz, 1/4 l mléka, 1 šlehačka, kopřiva
Brynz rozdělíme a vmícháme do osoleného mléka a necháme přejít var. Ochl-
time kopřivou rozsekanou nadrobno a žlutkem. Z čerstvým chlazením je za výběr-
ní valetky.

163. MLÉČNÁ POLÉVKA S NUDELNÍ A SE ŠTYREM

1 1/2 l mléka, 100 g strouhaného sýra, 1 šlehačka, sůl, vlnová modrá jako zrnítko,
Mléko osolíme a přivedeme do varu. Kávič se vaří, hadíme do něho modrá a vya-
Pine. Do hovězí polévky vmícháme strouhaný sýr, šlehačku a mléko.

164. RAJČATOVÁ POLÉVKA

Šlehačka, rajčatového protáku, 50 g mléka a 30 g mouky na jíšku, šlehačka smetany, sůl, sladká
paprika, jako vlnová modrá.
Z mléka a s mouky uděláme hustou jíšku, zalijeme trochu vlnové vody, rozmí-
cháme, doplníme horkou vodou, přidáme rajčatový grotak, osolíme, přidáme
šlehačku, papriku, vlnovou modrou a vlnovou modrou okapaným kompo-
smetanou.

165. COKOLÁDOVÁ OMELETA

4 žloutky, 60 g cukru, 60 g čokolády, 30 g polohrubé mouky, smet, ze 4 bílků, 200 g kompo-
srovnání ovoce, 1/8 l lžička smetany, 30 g moučkového cukru, tuk na pánev.
Rozlamanou čokoládu necháme na teplém mléce smáknout a postupně do ní za-
mícháme žloutky sefand a prosátým cukrem. Z bílků ušleháme tuhý sněh a lžice
sefand na pánev vymazanou mlékem a v dobře vytopané troubě upečeme
(celkem hodou 4 omelety). Upečenou omeletu poklademe okapaným kompo-
vaným ovocem a osolíme hustou žilavou smetanou státnou prosátým cuk-
ram.

Cevapčići

(pro 5 osob)
250 g vepřového masa předního • 250 g
škapavého masa předního • 250 g
hovězího masa předního • 100 g cibule •
bílé víčko (jako nář) na vymletí stroju •
srotaček česneku • sůl • pepř •
papeže

Opéchnuté maso rozkrájíme na menší
kousky, osolíme, okrojeníme
a nahrubo semelíme. Přidáme drobné
krájenou cibuli, česnek a je-li směs
příliš pevná, přimícháme trochu vody.
Z hmoty tvoříme malé válečky (žlčky)
a pečeme je na rozpáleném roštu.
Po zapečení je otáčíme, aby se
stejněomálně propékaly.
Podáváme na teplém talíři s drobné
krájenou cibulí, hořčicí, křenem
a fazolovým (viz str. 62) nebo šopikj
solátem.

Šopikj solát

400 g zelených paprik • 150 g
rajských okurek • 150 g rajčat • 100 g
mladé cibule • 80 g oleje • ocet • sůl,
papř • 50 g sýra (řiva, široce nebo
Balkánský ovčí sýr)

Omyté papriky opečeme na roštu,
zabalíme je do čistě utěrky a necháme
v ní vychladnout. Potom sloupneme
opečenou slupku a odstraníme
semena.
Papriky nakrájíme na úzké nudličky,
omyté mladé okurky a rajčata
na kostky.
Přidáme rozkrájenou cibuli a vše
promícháme se solí, papřem, octem
a olejem.
Solát dáme na 1-2 hodiny uležet
do chladu a před podáním
posypeme strouhaným sýrem.
P a z n ů m k a : Balkánský ovčí sýr
vyrábějí litočeské mlékárny.

Pokrmy upravené na roštu

JAROSLAV ŘEŠÁTKO

Kotleky

(pro 5 osob)
650 g hovězího
vepřového baci
středněho hou-
radlo • 1/4 l
mladé mouky

Opéchnuté m-
sůl, pepř, vejce
a drobné křid-
přimícháme o f-
(jako kotlety)
po obou str-
propačené s
másla v ohe-
zajíjeme kys-
se lžičkou o-
Omáčka m-
Vhodným d-

Hlávky :

Dobře omyté
rozkrájíme n-

Vojenská kuchyně

Tak vařili američtí vojáci v květnu 1945 v Plzni ve stabilní kuchyni stanového tábora postaveného v Borském parku. Kuchař pózuje při přípravě brambor.
Pavel Hauzner

Dobroty paní pokladní

Při slavnostních schůzích ROH většinou vařila hlavní pokladní v žst. Dolní Lipka. Tak tomu bylo i v roce 1971. Pekla i výborné dorty a pořádala i výstavy v kulturním domě.
Jaroslav Kosek

Zabijačkové pochoutky

Pravá domácí zabijačka se v roce 1976 neobešla bez patřičného nádobí, pomůcek a kotle. Právě u něho stojí můj manžel a čeká na vroucí vodu k přípravě jitrnic. Kromě toho jsme dělali tlačenky, polévku a prejt. Vše se vařilo ve velkých nádobách a při míchání se vystřídalo mnoho lidí, včetně místního řezníka, který pomáhal hlavně s porcováním masa.
Edita Hrušková

Makrely po zednicku

Zahradní opékání makrel v Kobeřicích roku 1976. Namísto grilu nám posloužil zednický kalfas a makrely z něj měly výtečný maltový šmak.

Pavel Ulbrich

Oblíbené šlehání

Jako malá jsem se na chalupě často dožadovала šlehání šlehačky ve starožitném přístroji po babičce. Byl ze 30. let, ze skla a kovu a moc se mi líbil jeho zvuk. Připomínal motor auta. Šlehačka byla v mžiku hotová a šlehač máme dodnes. Foto je z roku 1986.

Tereza Eisnerová

Co se v mládí naučíš...

Fotografie z roku 1927 je z Měšťanské školy v Hradci Králové, kde se třináctileté dívky učily základům vaření. V horní řadě vpravo je moje maminka Tája Štroffová.

Věra Tuháčková

Staňte se spoluvůrci našeho časopisu!

Na této dvoustraně najdete i v následujících číslech vždy několik retro fotografií „s příběhem“ (a datem vzniku před rokem 2000) vztahujících se k uveřejněnému tématu a vybraných z vámi zaslaných příspěvků. Fotografie, doplněné několikařádkovým popisem (datum a okolnosti pořízení – zejména místo, zobrazení aktéři atd.), můžete **nově** zasílat elektronicky (naskenované) **přes webové rozhraní www.cdprovas.cz** (záložka soutěže/retro), případně poštou na adresu redakce (viz str. 64). V případě zaslání poštou uveďte na obálku heslo RETRO. Fotografie vám budou vráceny pouze na vyžádání! Každý námi vybraný snímek bude honorován částkou **600 Kč**.

Pro nejbližší čísla magazínu vyhledáme následující témata:

č. 11/2016: KOLEKTIVNÍ SPORTY
uzávěrka zaslání 12. října

č. 12/2016: VÁNOČNÍ ZVYKY A TRADICE
uzávěrka zaslání 9. listopadu

Aplikace
MŮJ VLAK

Sledujte nás
na Facebooku

ČD Bus Ostrava – Kraków

Nejrychlejší spojení do Krakova od 248 Kč

- denně z Ostravy,
jízdni doba 2 h a 10 min
- spoj jede do 31. 10.

www.cd.cz/cdbus

Lepší cesta každý den

 České dráhy
Národní dopravnice

Tipy a recenze připravuje **JAN KÁBRŤ**, novinář a publicista.

KULTURA

KINO • FILMY NA DOMA • DIVADLO
VÝSTAVY • KONCERTY • KNIHY • CD

KULTURNÍ TIPY A RECENZE

HAVEL

Pátého října by bylo Václavu Havlovi osmdesát let a v rámci tohoto výročí si můžete osobnost bývalého prezidenta připomenout třeba výstavou v pražské galerii Dox. Vystavuje tu trojice mužů, kteří v jednu chvíli byli Havlovi blííž než kdo jiný. Fotograf Bohdan Holomíček se s Václavem Havlem a jeho ženou Olgou seznámil v sedmdesátých letech a dokumentoval společenské i kulturní události, kterých byli součástí, a to především na oblíbeném Hrádečku. Jeho kolega Tomki Němec byl oficiálním Havlovým fotografem za doby jeho prezidentování, a to konkrétně v letech 1989–1992, ale oficiální život prezidenta dokumentoval i později. A do třetice je tu režisér a kameraman Petr Jančárek, který s bývalou hlavou státu spolupracoval od roku 2003 a v letech 2009–2011 podrobně zaznamenával poslední roky jejího života. Více než tři stovky fotografií Holomíčka a Němce, mapující zásadní historické momenty i obyčejné chvíle z Havlova života, doplní dosud nezveřejněné dokumentární záběry.

CENTRUM SOUČASNÉHO UMĚNÍ DOX, PRAHA OTEVŘENO DO 13. ÚNORA 2017

ČD
TIP

KINO

JACK REACHER: NEVRACEJ SE

Podruhé se Tom Cruise stává Jackem Reacherem – chlapíkem, který osobitým způsobem řeší zločiny, jež na první pohled nedávají smysl. Takové je i obvinění velitelky Turnerové ze špionáže. Původně chtěl tuhle krásku pozvat na večeři, teď ji musí vytáhnout z basy. Jeho protivník se ovšem nezalekne ničeho, včetně likvidace jeho dcery, o níž dosud nevěděl.

USA, 116 MIN. / REŽIE – EDWARD ZWICK / HRAJÍ – TOM CRUISE, COBIE SMULDERS, ALDIS HODGE, DANIKA YAROSH, PATRICK HEUSINGER V KINECH OD 20. ŘÍJNA

24 TÝDNŮ

Vítězný snímek letošního festivalu v Berlíně, který připravil těžkou životní zkoušku úspěšné komičce Astrid a její rodině. Manžel jí dělá manažera, na cestě je druhé dítě. Optimismus z budoucnosti ale naruší rutinní prohlídka u lékaře a zjištění, že se jejich dítě nenarodí zdravě. Nečekaná situace je nutí k fatálnímu rozhodování mezi životem a smrtí a poznamenává jejich vztah.

NĚMECKO, 102 MIN. / REŽIE – ANNE ZOHRA BERRACHED / HRAJÍ – JULIA JENTSCH, BJARNE MÄDEL, JOHANNA GASTDORF, EMILIA PIESKE, MARIA-VICTORIA DRAGUS V KINECH OD 27. ŘÍJNA

DIVADLO

ZVĚSTOVÁNÍ ANEB BEDŘICHU, JSI ANDĚL

Jako předloha pro tuto komedii posloužily jejímu autorovi, politikovi a dramatikovi Milanovi Uhdemu, intimní životní osudy Karla Marxe. Na jejich základě vystavěl komedii, v níž je vědec a revolucionář mezi třicítkou a čtyřicítkou ve víru rázné manželky a mladé služky, jejíž nečekaný útězek hodí na krk kamarádovi Bedřichovi. Sám autor hru považuje za svou nejzdařilejší komedii.

DIVADLO NA VINOHRADECH, PRAHA / REŽIE – JAN BURIAN / HRAJÍ – TOMÁŠ PAVELKA, ANDREA ČERNÁ, OTAKAR BROUSEK ML. A ZUZANA VEJVODOVÁ

FILMY NA DOMA

WARCRAFT:
PRVNÍ STŘET

Na to, že impulzem jeho vzniku byla popularita stejnojmenné počítačové hry, to nakonec nedopadlo vůbec špatně.

Fantasy sice nepřináší o nic víc, než nabídl třeba Pán prstenů nebo Letopisy Narnie, je však jejich akčním klonem, který

zaujme výpravou podívanou na souboj dvou světů: mírumilovného království Azeroth a temnou magií zmítané říše Draneor.

USA, 123 MIN. / REŽIE – DUNCAN JONES / HRAJÍ – TRAVIS FIMMEL, PAULA PATTON, BEN FOSTER, DOMINIC COOPER, TOBY KEBBELL, BEN SCHNETZER

DEN NEZÁVISLOSTI:
NOVÝ ÚTOK

Dlouhých dvacet let si dal režisér Roland Emmerich načas, než navázal na svůj nejslavnější film Den nezávislosti. A opět v něm lidstvo ohrožují mimozemšťani, ačkoli na základě jejich technologie postavilo obří obranný program, který měl planetu ochránit. Nestalo se, a tak se o osud pozemšťanů musí opět postarat partička několika statečných.

USA, 120 MIN. / REŽIE – ROLAND EMMERICH / HRAJÍ – JEFF GOLDBLUM, BILL PULLMAN, LIAM HEMSWORTH, CHARLOTTE GAINSBURG, JOEY KING, MAIKA MONROE, WILLIAM FICHTNER

SEX NOCI SVATOJÁNSKÉ

Oblíbená komedie Woodyho Allena, která s vtipným nadhledem glosuje mezilidské vztahy. Odehrává se na venkovském sídle excentrického vynálezce Andrewa Hobbse, kam přijíždějí dva páry: záletný doktor Maxwell s milenkou a filozof Sturgis se snoubenkou Ariel, kteří tady chtějí strávit předsvatební noc. Jenže netrvá dlouho a jejich plány i vztahy jsou v troskách.

HORÁCKÉ DIVADLO JIHLAVA / REŽIE – MARTIN TICHÝ / HRAJÍ – ZDENĚK STEJSKAL, TEREZA OTAVOVÁ, FRANTIŠEK MITÁŠ, TEREZA SLÁMOVÁ, JOSEF KUNDERA A VLADIMÍRA VOKŮRKOVÁ

KONCERTY

PAUL SIMON

Do Česka se vrací polovina legendárního dua Simon & Garfunkel, jehož hity se hrají dodnes, jedním z nejznámějších je třeba Mrs. Robinson z filmu Absolvent, za který Paul Simon získal svoji první z celkem šestnácti cen Grammy. Po sérii úspěšných koncertů v Americe se můžeme i my těšit na dvouhodinové vystoupení složené z hitů i ochutnávek z letošní novinkové desky Stranger to Stranger.

17. ŘÍJNA O2 ARENA, PRAHA

LEONA MACHÁLKOVÁ

Po tři večery se oblíbená zpěvačka představí na severu Moravy, a to postupně v Karviné, Ostravě a Opavě. Hvězda řady muzikálů, která aktuálně září v pražské inscenaci Mamma Mia! jako svérázná Donna, má v repertoáru kromě muzikálových melodií také slušnou zásobu hitů, jako písně Svět je plnej bláznů, Zatmění, Žízeň lásky nebo Dlouhá bílá žhnoucí kometa.

25.-27. ŘÍJNA KARVINÁ, OSTRAVA, OPAVA

KNIHY

JUPÍ

ZDENĚK SVĚRÁK, JAROSLAV UHLÍŘ

Pokud máte rádi písničky Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře, bude pro vás tento zpěvník nezbytností. Najdete v něm čtyřicet nejnovějších písniček s texty, notami a akordy, ale i s pěknými ilustracemi Vlasty Baránkové. Z písniček si vybere každý, veselě reprezentuje Saská polka, zamilované osloví Eskymáček a malí matematici ocení Úsudkový příklad.

GRADA, 299 Kč

NEVIDITELNÁ DÍVKÁ

MARIEL HEMINGWAY

Lze překonat rodinné prokletí? Mariel Hemingway, vnučka slavného spisovatele, vás přesvědčí, že ano. Jistě, členové její rodiny byli obdařeni nadáním a slávou, zároveň se však nevyhli řadě trápení: rodiče trpěli depresemi a byli závislí na lécích, sestra byla duševně nemocná a dědeček spáchal sebevraždu.

PORTÁL, 199 Kč

VÝSTAVY

V NOVÉM SVĚTĚ

S uměním, které vznikalo těsně před a hlavně během takzvané první republiky, se nyní můžeme v celé jeho šíři seznámit v Ostravě. Výstava představuje přes šedesát autorů a jejich více než 250 děl, která vznikla v letech 1917-1927, přičemž zastoupeni jsou nejen představitelé hlavního proudu, kterými byli Josef Čapek, František Drtikol nebo Karel Dvořák, ale prostor dostala i řada představitelů regionální tvorby. V rámci komplexního pohledu na zajímavou etapu dějin umění je tu zastoupeno nejen malířství, ale také architektura, sochařství, fotografie i umělecká média obecně. Samostatné sekce jsou věnovány Ostravě a Paříži, výstava je mimořádná i tím, že se zabývá vlivy tehdejšího prezidenta T. G. Masaryka na moderní plastiku, které byly dosud poněkud opomíjeny.

GALERIE VÝTVARNÉHO UMĚNÍ V OSTRAVĚ

OTEVŘENO DO 8. LEDNA 2017

ZUZANA RŮŽIČKOVÁ: KŘEHKÁ KRÁSA

Na začátku je kresba a malba do vlhké omítky, která se pak za pomoci gázy snímá – to je prastará technika, které se říká gázotisk – monotyp a kterou využívá čtyřiatřicetiletá umělkyně původem z Olomouce. Svým obrazčům, inspirovaným flórou i asijským uměním, dokáže vdechnout snovost a lyriku, a tak často připomínají staré zdi či kresby na zamrzlém okně.

OBLASTNÍ GALERIE V LIBERCÍ

OTEVŘENO DO 11. PROSINCE

S Boyardem to Primě vyšlo!

Dalo by se říct, že to byla sázka na jistotu, ale to televize stoprocentně neví nikdy. V létě natočilo padesát více či méně známých televizních tváří deset dílů legendární soutěže Pevnost Boyard. A teď s ní televize Prima slaví zasloužený úspěch.

Pro ten nápad nebylo nutné chodit daleko, v pevnosti se už točila řada národních mutací, včetně třeba slovenské. A než vymýšlet něco nového, dle vzoru posledních let pravděpodobně trapnějšího, ač levnějšího, rozhodla se televize pro dražší, ale osvědčenou věc. Licence, samotné natáčení, transfery, ubytování, to všechno hnalo náklady nahoru. O to by neúspěch bolel víc.

Risk se ale vyplatil. Boyard je neokoukaný, v každém díle se dobře promíchaly celebrity různých kategorií, natáčeli francouzští profesionálové, spolehlivě moderuje Libor Bouček, soutěž má i po letech náboj, napětí, účast celebrit koření úkoly, které působí odpudivě

i z křesla obývacího. Jen otec Fouras v podání Jana Rosáka po herecké stránce trochu klopýtá. Na druhou stranu, bez tradičního maskování je jeho hra na strážce pevnosti ještě těžší, neboť zatímco na soutěžící čekají opravdová dobrodružství a úkoly, Fouras je vždy jen do mozaiky nutnou loutkou.

Nova na poli zábavy vystartovala s druhou řadou pořadu Tvoje tvář má známý hlas. I ona po úvodní řadě, jež byla do obsazení nabitější, nabízí mix hvězd s těmi, jejichž jména většině diváků nic neřeknou. O to víc okoukanějším dojmem působí. Naprosto nešťastným rozhodnutím pak bylo zdvojení role Ivy Pazderkové – zatímco minule soutěžila, nyní je jednou z poradkyň vystupujících a zároveň porotkyně. Že to jaksi nejde dohromady? Pazderková se tenhle fakt snaží během porotcování zatlouct přemírou afektu, který se po několika dílech stal naprosto nesnesitelným.

Z diváckého pohledu nikoli, ale čistě ze statistického je škoda, že se Boyard neutkává s Tvář napřímo. Na to neměla ani jedna z televizí odvahu, nechtěly si ničit jeden z programových vrcholů. Teď proti Boyardu vytáhne StarDance. I když osmá řada taneční soutěže v základu nemá co nového nabídnout, uvidíme, co se sledovaností Boyardu udělá. ■

hodnocení

PEVNOST BOYARD

SHOW TV PRIMA
SOBOTA / 20:15

80%

TVOJE TVÁŘ MÁ ZNÁMÝ HLAS

SHOW TV NOVA
NEDĚLE 20:20

50%

TV KUPÉ

■ ČT NATÁČÍ SVĚT POD HLAVOU

Režiséri Marek Najbrt a Radim Špaček natáčejí pro Českou televizi seriál o policistovi, který se po nehodě v současnosti ocitne v roce 1982. Kromě toho, že musí zjistit, proč a co stojí za tragédií jeho rodiny, vyšetřuje i sérii detektivních případů. Hrají Václav Neuzil či Ivan Trojan.

■ DRUHÝ AUTOBAZAR MONTE KARLO

V průběhu října se na internetové televizi Stream.cz objeví druhá řada komediálního seriálu s Petrem Čtvrtníčkem, Jaroslavem Pleslem nebo Lucii Polišenskou, který s nadsázkou líčí svéráz venkovského autobazaru. Série bude mít 11 dílů a zahraje si v ní i Leoš Noha či Martin Myšička.

ŘÍJNOVÉ MENU

STARDANCE

Začíná osmá série show StarDance, v níž na taneční parket vstoupí herečky

Kristýna Leichtová, Jana Plodková a Miluše Bittnerová, zpěvačka Anna K., kuchař Emanuele Ridí nebo

fotbalová legenda Ladislav Vízek. Porota i moderátoři zůstávají beze změn.

ČTI • KAŽDOU SOBOTU OD 8. ŘÍJNA / 20:00

TVRDE PALICE

Úsměvný příběh, v němž se majitel týmu amerického fotbalu Dodge Con-

nolly (George Clooney) snaží svoje beznadějně mužstvo dostat na zaplněné stadiony. Musí se přitom starat nejen

o své chlapce, ale také o snoubenku Lexie (Renée Zellweger).

PRIMA MAX • 16. ŘÍJNA / 22:15

PADESÁTKA

Ani ne rok po své premiéře v kinech se vtipný filmový debut herce a režiséra

Vojty Kotka dostává na obrazovku. Sleduje několik bizarních postav a jejich příběhy mezi krkonošskými

pahorky, hrají Ondřej Pavelka, Marek Taclík, Jakub Prachař či Tereza Voříšková.

PRIMA • 22. ŘÍJNA / 20:15

ZA KAŽDOU CENU

Zac Efron a Dennis Quaid v hlavních rolích příběhu farmáře Henryho z ame-

rické lowy, jehož impérium i rodina začínají dostávat trhliny. Farma ztrácí pozici jedničky, manželka mu vyčítá

přetrvávající nevěru. Jednoho dne však jedna událost běh jejich životů náhle změní.

NOVA CINEMA • 24. ŘÍJNA / 20:00

■ VZNIKÁ PAT A MAT I SERIÁL PRO STARŠÍ

Novinky připravuje i dětský kanál ČT Děčko. Vzhledem k tomu, že jeho nejsledovanějšími pořady jsou večerníčky, vznikne čtyřicet nových dílů Pata a Mata. A na základě úspěšného komiksu z 90. let se připravuje i první kreslený, napínavý a tajemný seriál pro starší děti Anča a Pepík.

Instalatér nevzbuzuje smích, ale soucit. Proč ne?

Zarostlý venkovský čahoun v podání Jakuba Koháka, jenž si v traileru krátí cestu na kole zpěvem, předeslal nový film Tomáše Vorela *Instalatér z Tuchlovic*. Ryzí komedie, kterou upoutávka naznačila, se ale nekoná. Místo ní přichází smutek a soucit.

Čtyřicátník Luboš Cafourek je z kategorie hrdinů Otíka z Vesničky mé střediskové či Václava ze stejnojmenného Vejdělkova filmu – částečně uvězněný ve vlastním světě (zde reprezentovaném dílnou a kočkami), věčný panic, který nic nenamítá proti společné domácnosti s pevnou vládou vlastní matky.

Na zchátralém kole vyjíždí do okolí opravít odpady, záchody a karmy, jinak se jeho mikrosvět kromě dílny a koček smrskává na jídlo, fotbal a pivo s kamarády v místní hospodě.

Klišé i recitace

Pokud nepatříte k těm, kteří propukají v záchvaty smíchu pokaždé, když se na plátně zjeví hlavní protagonist v montérkách, pak počítejte jen se sporadickým smíchem.

Největším překvapením Vorlova filmu je fakt, že všední dny instalatéra v mnohem větší míře než humor plní smutek.

Je tu žena, kterou víc než porouchaný kotel trápí rozbitý obličej od manžela, matka lamentující nad rodinným rozpočtem, štamgasti vylévající si zlost na vietnamských

prodavačích a v neposlední řadě samotný Luboš a jeho nemotorné milostné eskapády, neschopnost nechat si pořádně zaplatit a vůbec jeho použitelnost pro praktický život.

Ne, tady není moc důvodů k smíchu. Vorel jím nechce syrové venkovské dny idealizovat a na povrch nechává vyplouvat kostlivce všedních dnů. Často velmi aktuální.

hodnocení

INSTALATÉR Z TUCHLOVIC

ČR, 85 MIN. / REŽIE – TOMÁŠ VOREL
HRAJÍ – JAKUB KOHÁK, EVA HOLUBOVÁ,
PETRA ŠPALKOVÁ, FILIP BLAŽEK, JAN
BUDAŘ, PETR ČTVRTNÍČEK, TOMÁŠ
MATONHA, BARBORA POLÁKOVÁ,
LUCIE POLIŠENSKÁ

V KINECH OD 6. ŘÍJNA

70%

Ne vždy se mu však daří vyprávět věrohodně. Zkušené herce střídají neherci – ti první v podání Petra Čtvrtníčka a Jana Budaře pronášejí směšná klišé u fotbalu, výběr Evy Holubové do role generálské matky je schematický. Ti druzí zase naučený text občas směšně recitují.

Ukážněný Kohák

Dobrou volbou režiséra byl ale Jakub Kohák, jakkoli se to na první pohled může vzhledem k jeho šoumenství zdát nepravděpodobné. Ač jinak sveřepě vystupuje v každé druhé estrádě, hraje tak dobře, že na to člověk brzy zapomene. Je spolehlivý ve specifickém Lubošově projevu, nepřehrává, nepitvoří se. Při tom se snaží zůstat co nejvíce civilní, a výrazně tím přispívá k soustavně probublávajícímu soucitu. I proto, že nejde o jednoznačně kladného hrdinu, vždyť kdyby nebyl lajdák, mohl předejít rodinné tragédii...

Víc se prozrazovat nesluší. Nebo možná jen to, co je na téhle tragikomické, melancholické sondě do života novodobého venkovského prostáčka asi to vůbec nejdůležitější – že nakonec všechno dobře dopadne. Že i každodenní bída života může mít řešení, že se snad na všechny občas usměje štěstí. A že Vorel dokáže soucit, který v divácích vyvolá, odměnit drobným, ale důležitým pohlažením. ■

Barbaři už čekají na hranicích

Nikdo si neuměl ve starověku představit, že by se mohla někdy rozpadnout říše římská. Ovládala celý tehdy známý svět. Čím však byla mocnější, tím více problémů bylo ukryto pod oslnivým leskem moci. Politické frakce římských patricijů bojovaly o zisky z provincií a podporovaly u moci ty císaře a senátory, kteří se nechali zkorumpovat a umožnili jim dál bohatnout. Chudý římský lid dostával zdarma chléb, a pokud se nudil, mohl se povyrazit pohledem na lvy, kteří v arénách trhali křesťany. Samozřejmě také zdarma. Za to prostý lid dával hlasy mocným. Lid nakonec zlenivěl natolik, že odmítal to, co udělalo Řím Římem – povinnou vojenskou službu pro občany.

A tak se začaly zřizovat barbarské legie. Římské oddíly se skládaly z obyvatel porobených zemí. Současně ale do Říma putovaly zástupy cizinců, kteří vykonávali ty práce, které se změkčilým a zlenivělým Římanům nechtělo vykonávat. Protože bylo v Itálii příliš obyvatel, majitelé velkostatků nedávali polím dostatek času na obnovu a zdevastovali krajinu natolik, že výnosy proude klesaly.

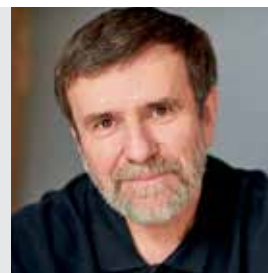
Římská hrdost šla vniveč. Namísto starých bohů se začala uctívat božstva z provincií a nakonec bylo povoleno křesťanství. I když všichni věděli, že tradiční systém, založený na otrokářství, je s křesťanstvím neslučitelný. Lidé otupěli a o zašlé slávě Říma se sice zpívalo v písních, ale nikdo nebyl ochotný pro ni cokoli udělat. Ženám se nechtělo rodit a počet rodilých Římanů začal klesat.

Stát nějakým způsobem fungoval a římský senát dál vydával své edikty, které ovšem již nikdo nerespektoval. Tam, kde byl dříve pořádek, se po venkově proháněli lupiči a kupci začali omezovat své obchodní cesty. Najednou se objevily hospodářské problémy. Jenže římský lid musel dál dostávat svůj chléb a hry. I když už na ně nebylo. Císař, který by si dovolil na tuhle výsadu sáhnout, přišel o trůn. V lepším případě.

autor

Vlastimil Vondruška (60)

Narodil se v Kladně, vystudoval historii a etnografii na Univerzitě Karlově. Působil v Národním muzeu v Praze, po revoluci se věnoval podnikání, publicistice a literatuře. Napsal dvacet knih vědeckých a populárně naučných (některé společně s manželkou Alenou), více než čtyřicet historických románů pro dospělé a několik knih pro mládež. Jeho knih se dosud prodalo více než 900 tisíc. V Breviáři pozitivní energie se zabývá ideologií v době uprchlické krize, na základě faktů přesvědčivě dokazuje, že v posledním desetiletí evropská společnost opakuje fatální chyby našich předků. Nechce šířit poplašné zprávy, své závěry podporuje vynikající historickou analýzou.

Vlastimil Vondruška BREVIAŘ POZITIVNÍ ANARCHIE

VECHÁZÍ (25. ŘÍJNA) V NAKLADATELSTVÍ MOBA
304 STRAN, DOPORUČENÁ CENA 299 Kč

Až jednoho z nich napadlo, že si proti odbojným spoluobčanům pozve do země divoké germánské kmeny. Několik let to fungovalo. Pak germánské kmeny zjistily, že by mohly mít stejné výhody jako Římané. Navíc by mohly žít po svém. Jinak než civilizovaní Římané. A to byl konec nesmrtelné říše. Nikoli najednou a v krvavé válce. Ale pomalu. Unavená říše, která tu byla 1200 let, se rozpadla. Bohatý východ založil vlastní stát, který ještě více než 1000 let pokračoval jako Byzanc v římské tradici. Chudý západ byl ponechán napospas osudu.

Evropa tak, jak ji známe, tu je rovněž 1200 let. Od doby prvního císaře Karla Velikého. Pokud se problémy, které vedly k zániku Říma, zdají dnes aktuální, není to samozřejmě náhoda. Historie se s krutou pravidelností opakuje a nic na tom nezmění sliby politiků a hněv lidu. Každou nemoc lze při správné léčbě zpomalit, ale většinou ne zcela zlikvi-

Soutěž o knihu Breviář pozitivní energie

Chcete si knihu přečíst celou? Odpovězte na soutěžní otázku a vyhrajte jeden z pěti výtisků.

Čím se zabývá kniha Breviář pozitivní energie?

- A) druhou světovou válkou
- B) vraždou Václava III.
- C) ideologií v době uprchlické krize

Odpověď zadejte do příslušného formuláře na www.cdprovas.cz do 20. října.

doovat. Každý je smrtelný. O evropské civilizaci to platí rovněž.

A tak by bylo na čase začít diskutovat o léčbě. Je ovšem nepříjemné podívat se pravdě do očí. Protože bychom museli bojovat proti tomu, co zabilo Řím. Proti únavě, pohodlnosti, přemíře blahobytu a bezbřehé svobodě. Evropa si dnes žije nad své poměry. Nemá jako kdysi kolonie a trhy po celém světě. Nemá ani vojenskou sílu, aby své pozice obhájila v soupeření s ostatními velmocemi. Domácí produkce klesá a požadavky lidu stoupají. Stále častěji vlády rozdělují to, co fakticky nemají. A barbaři stojí na hranicích, pokud použijeme starověkou terminologii.

Co je lékem? Hledat novou filozofii společnosti. Opojení svobodou jedince má své kořeny ve francouzské revoluci, jež smetla feudální poměry. Je třeba se znovu zamyslet nad tím, jakou svobodu lze vlastně mít. Protože nejen jedinec má svá práva. Svá práva má totiž i společnost, systém, který umožňuje, aby v něm jedinec dosáhl svých práv. Není ovšem možné odebrat všechna práva společnosti pod demagogickým tvrzením, že osvobozujeme člověka. Vše má své hranice. Bez společnosti není člověk ničím a dnes už je zřejmé, že ona únosná míra byla překročena. Zatím nad tím každý zavírá oči a žádný politik se neodvážá říci, že v zemi musí být pořádek a řád, byť na úkor jeho voličů. A že lidé nemohou nikdy dostávat to, o co se sami nezaslouží. Třeba i v potu a v krvi.

KRAJE ČR
ÚSTECKÝ

sodobá architektura

APARTHOTEL LÍPA

Zdroj fotografií: soutěž Stavba roku

Z budov lemujících Křínické náměstí v Krásné Lípě zaujme především moderní stavba obložená dřevěnými latěmi. V porovnání s ostatní historickou zástavbou krásnolipského rynku nepůsobí Aparthotel Lípa nikterak rušivě. Naopak. Vkusně navazuje na sousední objekty a dominantní přírodní motiv připomíná, že se nacházíte ve městě, které je branou do Českého Švýcarska a Lužických hor. Jak přiznali autoři projektu, bezprostřední inspirací pro představený plášť dřevěných latí z thermoborovice byla původní lidová architektura dřevěných podstávkových domů. Jedinečnost projektu ocenili i odborníci, stal se Stavbou roku 2013. Aparthotel Lípa tvoří tři objekty propojené podzemními garážemi a technickými prostory. Nabízí ubytování ve 33 apartmánech třech velikostí s komfortním vybavením. Přizemní prostory Aparthotelu Lípa slouží k obchodním a společensko-kulturním účelům. Aparthotel je součástí Lípa resortu – rekreačního komplexu, k němuž patří i zrekonstruovaný barokní penzion a objekt bývalé továrny s ubytováním hostelového typu.

Typologický druh stavby: Hotel

Autor: Atelier Patrik Hoffman, Ing. arch. Patrik Hoffman, Ing. arch. Jan Kuva, Ing. arch. Tomáš Horský

Dodavatel: Relief projects s.r.o.

Investor: TOONAN s.r.o.

Připraveno ve spolupráci se soutěží:

STAVBA
ROKU

Do Benešova nad Ploučnicí ZA KRÁSOU SASKÉ RENESANCE

Jak se žilo příslušníkům nižší šlechty v 16. a 17. století, vám přiblíží na zámku v Benešově nad Ploučnicí. Letošní novin-kou jsou zpřístupněné lovecké salonky ve Wolfově paláci.

Malá jídelna Dolního zámku je vybavena německým nábytkem ze 17. století.

Text: Tomáš Rezek / Foto: © Lukas Blazek | Dreamstime.com, Fotoarchiv Národního památkového ústavu, Ota Dračka

Zámek v Benešově nad Ploučnicí patří k architektonickým klenotům severu Čech. Jde o ojediněle zachovalé šlechtické sídlo postavené ve stylu tzv. saské renesance. V 16. století získali benešovské panství pánové ze Salhausenu. Nejprve si postavili dnešní Horní zámek a o několik let později vybudoval Bedřich ze Salhausenu pro svého syna Dolní zámek. Oba zámky propojovala krytá chodba. Už na přelomu 16. a 17. století ale fungují oba zámky samostatně a mizí i nepotřebná spojovací chodba. Během třicetileté války koupili Horní zámek Thunové. Patřil jim až do roku 1926, kdy ho prodali městu. Na Dolním zámku se majitelé střídali častěji. Nejdéle patřil Clary-Aldringenům, kteří ho od 18. století využívali jen jako letní sídlo nebo pro ubytování vrchnostenských úředníků. Protože byl benešovský dvořák obýván šlechtou jen příležitostně, panstvo nebylo ochotno

investovat do nákladnějších přestaveb, a komplex renesančních staveb se dochoval v původní podobě.

Malované kazetové stropy

Dost už ale historie. Co na zámku při prohlídkách uvidíte? V Horním zámku, který byl veřejnosti zpřístupněn po rekonstrukci v roce 1999, najdete rodovou obrazovou galerii Thunů a k vidění je i část sbírky hodin z depozitáře benešovského zámku. V jedné z místností v prvním patře je instalována pracovna textilního velko-průmyslníka Grohmana s pseudobaro-kním nábytkem. Grohmannové koupili benešovský Dolní zámek v roce 1888 od hraběnky Černínové a stali se tak jeho posledními soukromými, nešlechtickými majiteli. V roce 1945 jim byl zkonfiskován. V prostorách druhého patra Horního zámku zaujmou především původní malované kazetové stropy, které jsou chloubou této

části zámeckého komplexu. Upoutají i renesanční kamna složená z velkých reliéfních kachlů. Původní zámecký inventář se nedochoval, a proto byly interiéry doplněny o předměty, jež mohli majitelé zámku – tedy příslušníci nižší šlechty nebo později úředníci panské správy – používat.

Poklady dolního zámku

V Dolním zámku se konají prohlídky už od roku 1961. Jde o klasické šlechtické sídlo s reprezentačními prostory a soukromými pokoji panstva. V přízemí se nachází hospodářské zázemí včetně zámecké kuchyně s cínovým a měděným nádobím. Vystaven je i cenný soubor lidové keramiky nazývané žitavská fajáns s hráškově zeleným dekorem. Kromě dobových potřeb kancelářského personálu uvidíte ve vrchnostenské kanceláři i pozoruhod-

5 NEJ zámku Benešov nad Ploučnicí

1 Nejdéle vlastnili benešovský Horní zámek Thunové. Koupili ho během třicetileté války a odprodali městu roku 1926. Součástí expozice je galerie portrétů příslušníků tohoto rodu.

2 Nejatraktivnější prostory druhého patra Horního zámku zdobí původní malované kazetové stropy. V renesanci byly dřevěné stropy oblíbenou dekorací interiérů panských sídel.

3 Nejstarší pancíř v zámecké zbrojnici, která se nachází v přízemí Dolního zámku, je z konce 15. století. Další vystavené části půlbroje jsou hlavně z 16. a 17. století.

4 Nejzácnější tapisérie na benešovském dvořámku zdobí stěnu haly v prvním patře Dolního zámku. Tapisérie s námětem bavící se šlechtické společnosti pochází z Nizozemska.

5 Největší vášní Clary-Aldringenů, kterým patřil Dolní zámek v letech 1634 až 1856, byl lov. Často švalvi zvěř v lesích v okolí Benešova a Dolní zámek jim sloužil jako lovecké zázemí.

V době baroka nebyla ložnice soukromou intimní místností, ale měla i funkci reprezentační.

spojení

Vlakem do Benešova nad Ploučnicí

V Benešově nad Ploučnicí zastavují rychlíky, které jezdí mezi Ústím nad Labem a Libercem v obou směrech každé dvě hodiny. Z Ústí nad Labem vás do Benešova dopraví za 31 minut, z Liberce asi za hodinu a půl. Pokud pojedete z Děčína, vystoupíte v Benešově už za 13 minut. Z Děčína se do Benešova se lze svést bez přestupu také osobními vlaky ČD, s nimiž trvá cesta jen o pár minut déle. Nejvýhodnější vlakové spojení si snadno vyhledáte na www.cd.cz/spojeni, v mobilu nebo tabletu se vyplatí použít aplikaci Můj vlak. Chystáte se na rodinný výlet o víkendů? Pak vám doporučíme **Skupinovou víkendovou jízdenku**. S touto jednodenní jízdenkou může v sobotu, v neděli nebo ve státní svátek uskutečnit libovolný počet jízd vlaky ČD až pět osob, z nichž dvě mohou být starší 15 let (tedy dva dospělí a až tři děti). Skupinová víkendová jízdenka se prodává s platností po celé ČR (za 679 Kč) nebo v jednotlivých regionech (např. pro ústecký region stojí 279 Kč).

nou Müllerovu mapu Čech z počátku 18. století. V zámecké zbrojnici najdete pancíře, zbraně sečné a bodné a také houfnice vesměs ze 16. a 17. století. Ve slavnostnějších zámeckých interiérech prvního patra Dolního zámku nechybí typický prvek architektury saské renesance – zdobené meziokenní sloupky. Za pozornost stojí také rozměrné tapisérie. V dámské ložnici se mj. dozvíte, že v době baroka nebyly ložnice ryze soukromými místnostmi. Postele měly tedy i funkci reprezentační a musely být dostatečně honosné.

Nové lovecké salonky

V rámci prohlídky Dolního zámku zavítáte i do Wolfova paláce, který byl k zámku přistaven v roce 1578. Ve třech místnostech prvního patra paláce jsou vystaveny historické hodiny z období od konce

17. století do poloviny 19. století. Prohlédnout si můžete hodiny skřínkové, sloupkové, tzv. pendule a také hodiny figurální – třeba s měšťanem v cylindru, tyrolským střelcem nebo granátníkem. Pozornost si zaslouží i zdařilé perokresby zdobící stěny místností. Je na nich zachycena podoba Benešova a okolní krajiny ve 30. letech 19. století. Druhé patro Wolfova paláce je přístupné teprve od letošního srpna. Do třech salonků je umístěna expozice s loveckou tematikou. Lov byla oblíbená kratochvíle šlechty. Hlavně za Clary-Aldringenů sloužil Dolní zámek panstvu jako zázemí při lovech v okolních lesích bohatých na zvěř. Na stěnách visí lovecké trofeje a grafiky s loveckými výjevy, ve vitrínách uvidíte různé druhy loveckých tesáků a ve stojanech lovecké pušky z 18. a 19. století. ■

nádraží Děčín východ

Boletice

zimní přístav

průtah městem

vrch Chmelík

ROZHLÉDNI SE PO KRAJI

CÍSAŘSKÝ VÝHLED na nejnižší město

Okresní město Děčín je nejen říčním přístavem a dopravní křižovatkou, ale i pomyslnou bránou Českého Švýcarska. Navzdory rozmachu průmyslu dostalo do vínku i plno krásných míst, která stojí za návštěvu.

Text a foto: Michal Málek

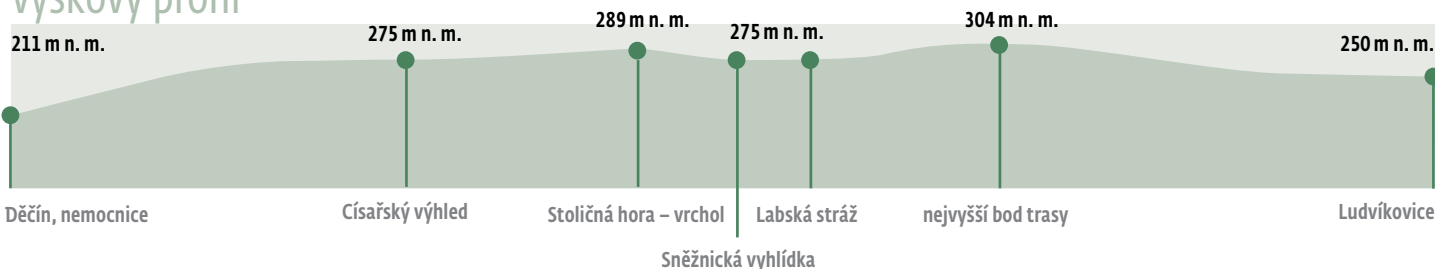
Pro zdejší kraj byla odnepaměti centrem dění řeka Labe, která si sem z Lovosic razí cestu hluboký zářezem říčního údolí nazývaného Brána Čech. Děčín společně s Podmokly, se kterými od roku 1942 tvoří jeden celek, byl na této říční trase posledním vět-

ším zastavením před další cestou do nitra Německa či k přístavu Hamburk a dále k Severnímu moři.

Dnes se zde nachází největší tuzemský přístav s překladištěm, loděnice a střední škola se zaměřením na lodní dopravu, s unikátní školní lodí pro praktickou výuku lodníků

a strojařů. Duch říčních vlků je tedy ve městě stále přítomný, byť již v omezenější míře. Svůj podíl na tom má jednak problematická splavnost horního toku Labe v období horkého léta a také dlouhodobý přesun logistických toků z řeky na železnici. Ta také výrazně zasáhla do rozvoje města, když koncem

výškový profil

zámeček Děčín

Pastýřská stěna

přístav

Děčínský Sněžník

devatenáctého století propojila tehdejší podmokelské nádraží (dnešní Děčín hl. n.) s Prahou a Drážďany. V současnosti zde staví šest párů mezinárodních spojů EuroCity, kterým sem cesta z hlavního města trvá hodinu a půl.

Ačkoli mnohé při obecné zmínce o severočeském městě napadnou všelijaké negativní asociace spojené s následky ne zrovna šťastné koncepce osídlování tohoto kraje v poválečném období, v případě Děčína to tak úplně neplatí a před návštěvou vyhlášených přírodních krás národního parku České Švýcarsko stojí za to se zde zastavit.

Hlavní dominantou Děčína je barokně-klasicistní zámek postavený ve 13. století na skále pravého břehu Labe, nad soutokem s řekou Ploučnicí. K zámku vede tzv. Dlouhá jízda vybudovaná jako koridor mezi dvěma zdmí, které opticky celou trasu prodlužují. Kromě historických interiérů stojí za návštěvu i barokní Růžová zahrada s pěkným výhledem na město.

Na protějším břehu se pak nachází Pastýřská stěna s výletní restaurací v podobě malého hradu, stojící na samém vrcholu skály. Za ní se ukrývá v lesním porostu nachází zdejší zoologická zahrada. Komu přijde pěší výstup či dokonce jízda autem příliš konvenční, může využít naši první via ferratu v centru města. Pro neznalé – jedná se o zajištěnou cestu náročným terénem, přístupnou i lidem bez horolezeckých zkušeností.

Pokud naopak dáváte přednost klidnému rozjímání, může pro vás být zajímavým tipem

Stoličná hora vypínající se nad přístavištěm a děčínskou nemocnicí. Z konečné MHD vede na její vrchol klikatá červeně značená turistická stezka, součást naučné stezky Kaňon Labe. Z autobusové zastávky Ludvíkovice je pak možné dojít do stejného cíle z opačného směru pohodlně po rovině. Pohled z vyhlídkové terasy převyšující svou výškou obě zmíněné dominanty Děčína v každém případě upoutá, ať už jste tu během dne, nebo když se nejnižší položené město v Čechách halí do tmy a tisíců světél domácností a veřejného osvětlení.

Kromě terasy s obeliskem vybudované v roce 1879 na počest

25. výročí svatby císaře Františka Josefa I. můžete na cestě pohlédnout do kaňonu řeky Labe i ze Sněžnické vyhlídky či romantického pavilonku Labské strážě, odkud je vidět až na pískovcové vrcholky přilehlého Saského Švýcarska. ■

Stoličná hora

Výška: 289 m n. m.

Výhled: město Děčín, zámek, Pastýřská stěna, loděnice, přístav, Děčínský Sněžník,

Vrchol: stolová hora

Nejbližší žst.: Děčín hl. n.

Výstup: Středně náročný/snadný (dle směru chůze)

spojení

Děčín hlavní nádraží

Z Brna přímým vlakem EuroCity

Z Ostravy vlakem SuperCity s přestupem v Praze

Z Karlových Varů rychlíkem s přestupem v Ústí nad Labem

Z Liberce přímým rychlíkem

Z okna vlaku v Ústeckém kraji

Skalní vyhlídka Belveder

← → Dolní Žleb – Schöna

Vyhlídku Belveder ve výšce 130 metrů nad hladinou Labe nechal v 18. století vybudovat hrabě František Karel Clary-Aldringen. Vyhlídková plošina sloužila pro konání koncertů a s jeho zámekem v Bynovci byla spojena čtyři kilometry dlouhou kočárkovou cestou. Z vyhlídky je pěkný výhled do kaňonu řeky Labe a také na stolové hory Zirkelstein a Kaiserkrone v Německu. Od roku 1889 stojí u vyhlídky kamenná budova, dnes využívaná jako hotel.

10
km

Přívoz Schöna – Hřensko

← → Dolní Žleb – Schöna

Od stanice Schöna vás přívoz svezí na protější břeh Labe – do Hřenska, odkud se můžete vydat po červené značce k Pravčické bráně nebo se žlutou proti proudu říčky Kamenice k přístavišti s loďkami a projet se v nich Edmundovou a pak i Divokou soutěskou. Přívoz Schöna – Hřensko je v provozu po celý rok, od října do března denně od 9 do 18 hodin. Jízdenka na přívoz stojí 40 Kč, za dítě zaplatíte 30 Kč. Přepřavit na něm můžete i jízdní kolo (za 30 Kč).

13
km

Nádraží Dolní Poustevna

← → Sebnitz – Dolní Poustevna

Do Dolní Poustevny jezdí vlaky od roku 1904, kdy do města byly nataženy koleje z Mikulášovic. O rok později došlo přes Sebnitz k napojení na síť saských drah. Z Dolní Poustevny se tak stalo významné hraniční nádraží, o čemž svědčí mohutná výpravní budova, která patří dodnes k dominantám města. Ve 30. letech minulého století tu bývalo denně roztope- no až 12 lokomotiv. Po 2. světové válce byl hraniční přechod zrušen a stanice ztratila na důležitosti.

45
km

Po Českosaském Švýcarsku MODERNÍM MOTORÁKEM

Už déle než dva roky jezdí vlaky mezi Děčínem a Rumburkem po tzv. Dráze národního parku. Přeshraniční linku U28 využívají nejen místní, ale také turisté pro výlety po Českosaském Švýcarsku.

Text: Tomáš Rezek

Po bezmála 70 letech došlo v červenci 2014 k obnovení železničního přechodu mezi stanicemi Dolní Poustevna a Sebnitz a bylo zavedeno nové vlakové spojení mezi Děčínem a Rumburkem – linka U28. Protože trať vede Českým i Saským Švýcarskem, dostala název Dráha národního parku (něm. Nationalparkbahn). Jezdí po ní německé

motorové jednotky Desiro, v nichž nechybí klimatizace nebo prostor pro snadnou přepravu jízdních kol. Pokud pojedete z Děčína, vyplatí si sednout k oknu vpravo ve směru jízdy. Až do Bad Schandau se můžete kochat pohledem na pískovcové skály lemující lab- ské údolí. Za saským lázeňským městečkem vlak po mostě překonává Labe a od zastávky Rathmannsdorf projíždí zalesněným údolím potoků Lachsbach a Sebnitz, kde voda

a zeleň vytvářejí nespočet oku lahodících přírodních scenérií. Romantiku tohoto úseku umocňují tunely, jimiž vlak zdolává nároč- ný terén. Takřka od všech saských stanic a zastávek se lze vydat na zajímavé túry. Třeba z Porschdorfu vás turistické znače- ní dovede na nedalekou vyhlídku Brand, které se přezdívá Balkon Saského Švýcarska (2 km). Za Sebnitzem vlak opět přejede státní hranici a vrací se na české koleje. I od stanic

Kostel sv. Michaela archanděla

← → Dolní Poustevna – Horní Poustevna

V Dolní Poustevně je hlavní svatyní kostel sv. Michaela archanděla. Postaven byl v letech 1854 – 1855 v pseudogotickém stylu. Nahradil barokní kapli, která stávala vedle nynější mexické restaurace a na jejímž místě dnes najdete už jen podstavec s křížem obklopeným lípami. Z vybavení kaple, jež bylo do kostela přeneseno, stojí za zmínku oltář sv. Jana Nepomuckého od J. Hájka z roku 1769. Před kostelem se nachází pomník obětím 1. a 2. světové války.

46
km

Karlínský rybník

← → Dolní Poustevna – Horní Poustevna

Před Horní Poustevnou si na levé straně ve směru na Rumburk můžete všimnout rozlehlé solární elektrárny. Zanedlouho se vám pak napravo ukáže Karlínský rybník. Jeho břeh zdobí dřevěné plastiky, které vznikly v rámci studentského dřevosochařského sympozia v Dolní Poustevně. Kolem rybníka vede modrá turistická trasa, po níž dojdete do Mikulášovic, a také cyklotrasa č. 3014, po které lze dojet v sedle bicyklu až k hraničnímu přechodu Horní Jindřichov.

47
km

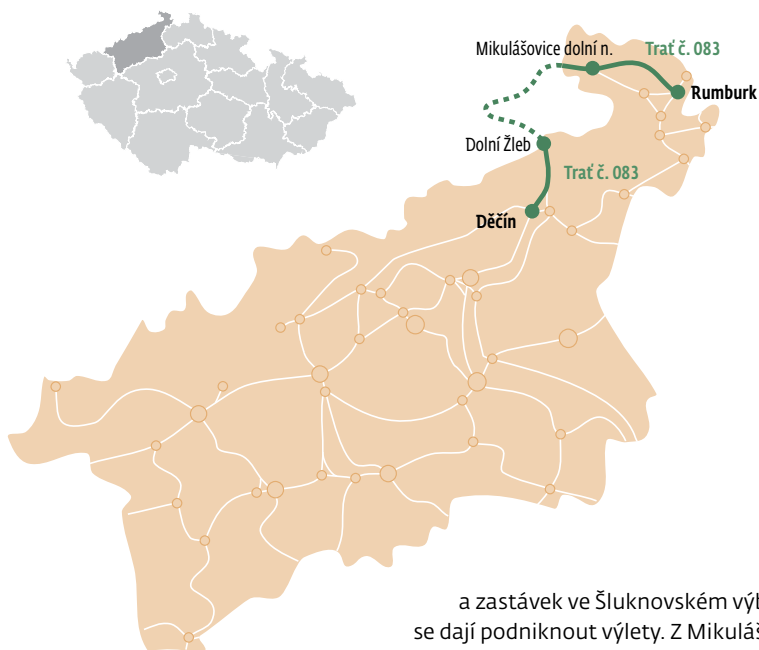
Vilémovský viadukt

← → Vilémov u Šluk. – Mikulášovice dolní n.

Nad údolím Vilémovského potoka projíždí vlak po 190 metrů dlouhém železničním viaduktu. V době jeho výstavby (1903–1904) šlo o druhý nejdelší most v Čechách. Podírají ho čtyři žulové pilíře o výšce 12 až 29 metrů. Z viaduktu je vidět kostel Nanebevzetí Panny Marie, který stojí ve Vilémově u studánky s léčivými účinky. Podle zápisu v místní kronice 19. října 1646 uzdravili dva andělé vodou ze studánky nemocnou dívku Annu, dceru sedláka Grohmana.

50
km

a zastávek ve Šluknovském výběžku se dají podniknout výlety. Z Mikulášovic vás modrá značka dovede k rozhledně Tanečnice (3,5 km), v Rumburku se po prohlídce města zase můžete vypravit třeba po naučné stezce Dymník. Tipy na další trasy najdete na <http://bezaut.ceskesvycarsko.cz>. ■

TIP

Pokud pojedete linkou U28 (po trati č. 083) a nastoupíte a vystoupíte na českém území, zaplatíte jízdné podle běžného tarifu ČD pro vnitrostátní přepravu. V případě mezistátní přepravy platí na této trati zvláštní tarif MPS Sebnitz. Například za jízdenku z Děčína do Bad Schandau zaplatíte 2,30 € (cca 64 Kč), při cestě z Rumburku do Sebnitzu vás vyjde jízdenka na 1,70 € (cca 47 Kč). Na Dráze národního parku platí také přeshraniční síťové jízdenky. Oblíbená je zejména jednodenní jízdenka Labe–Elbe, s níž lze neomezeně cestovat autobusy a vlaky po Ústeckém kraji a německém přhraničí. Jednodenní jízdenka Labe–Elbe pro jednu osobu stojí 250 Kč, variantu jízdenky pro dvě až pět osob bez ohledu na věk pořídíte za 550 Kč. Více informací najdete na www.cd.cz (Vlakem do zahraničí – Cestování v přhraničí – Cestování v přhraničí s Německem – Zvýhodněné cestování na trati 083/Labe–Elbe).

MALEBNÝM KRÁSNOLIPSKEM po Köglerově naučné stezce

Poutavé vyhlídky, romantická zákoutí, poklady živé i neživé přírody nebo pohledy do minulosti. To vše nabízí Köglerova naučná stezka, která vede po turisticky atraktivním okolí Krásné Lípy.

Text: Tomáš Rezek/Foto: České Švýcarsko, o. p. s., a archiv města Krásná Lípa

Do Krásné Lípy se můžete svést osobními vlaky ČD vedenými jako linka U8 (Děčín – Česká Kamenice – Rumburk). Hlavně při cestě z Děčína, kdy trať vede půvabným údolím říčky Kamenice, je z okna vlaku na co se dívat. V Krásné Lípě také zastavují rychlíky, které jezdí mezi Kolínem, Českou Lípou a Rumburkem. Od vlaku se vydejte do centra města na Křínické náměstí, kde najdete Dům Českého Švýcarska s interaktivní expozicí o národním parku. V jeho informačním středisku koupíte podrobnou mapu Köglerovy naučné stezky (za 30 Kč) a také zdařile zpracovaného průvodce (za 69 Kč).

Ke stromové zvonkohře

Prvních šest zastavení naučné stezky se nachází v městském parku a navazujícím lesoparku. Z informačních tabulí se dozvíte

řadu zajímavostí o vysazené zeleni a také vám představí Krásnolipsko jako geologicky pestrou oblast. Z lesoparku vede stezka k vyhlídce u Kamenné Horky, odkud je pěkný pohled na Krásnou Lípou se zvlněnou krajinou Šluknovského výběžku a Lužických hor v pozadí. Stezka pokračuje lesem k odpočívadlu nedaleko rozcestí Nad Vápenkou, kde najdete ukázkou milíře nebo stromový xylofon a z tabule se dočtete, k čemu všemu místní ve středověku využívali dřevo.

Po tzv. lužickém zlomu

Z rozcestí je to necelý kilometr k Vápence. Vápenec se tu těžil a zpracovával do roku 1929. Od té doby se opuštěné lomy zazeleňovaly a staly se mj. domovem různých druhů netopýrů. Přes Maškův vrch a Peškovu stráž dojdeme do Kyjova. U něj překračuje stezka

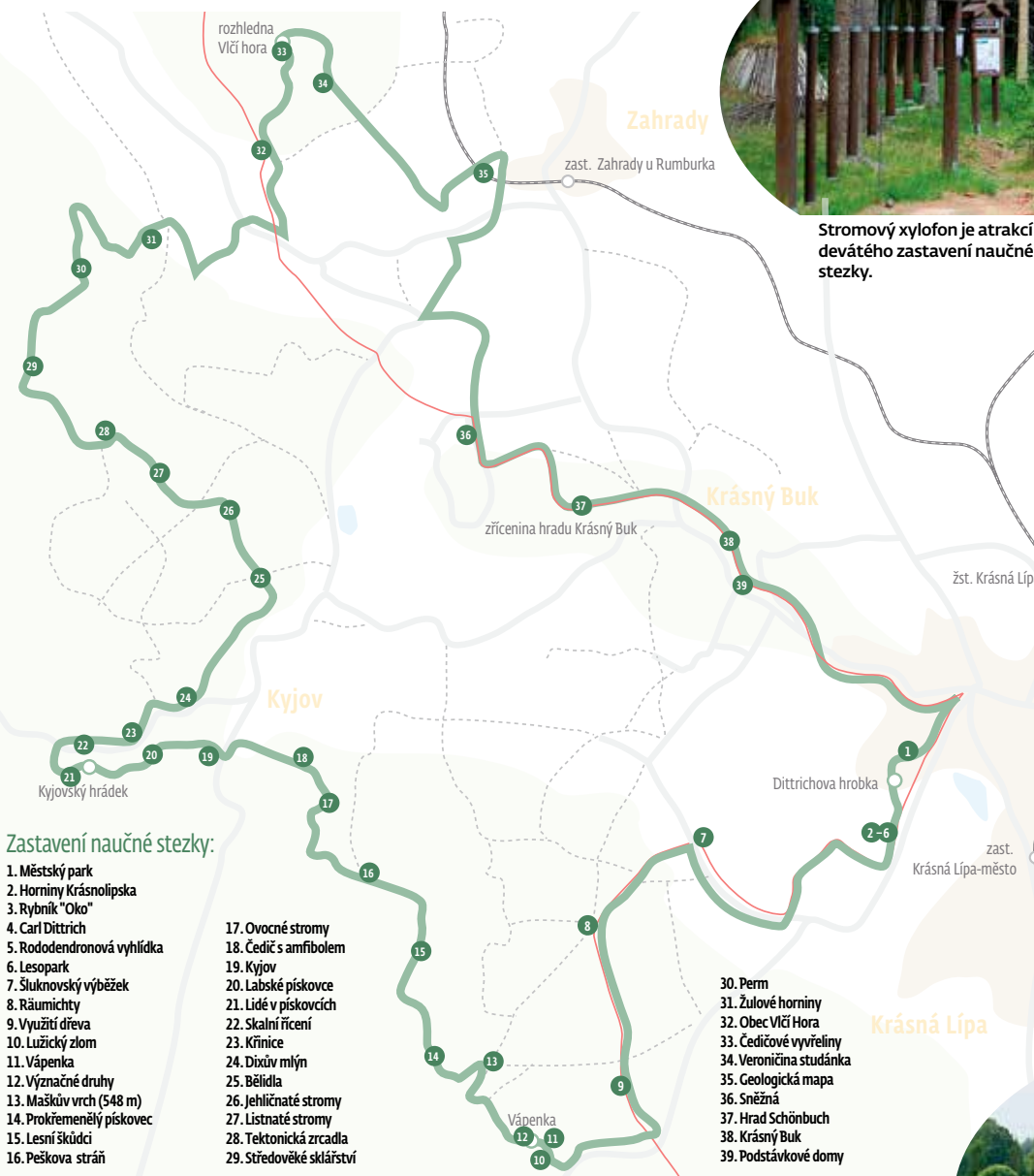
Jaká je stezka?

- dlouhá 20 km
- okružní
- s více než 40 informačními tabulemi
- pro pěší turisty

hranici Národního parku České Švýcarsko a prochází jedním z nejkrásnějších úseků – kolem působivých pískovcových skal a romantickým údolím Křínice. Od Vápenky

Stromový xylofon je atrakcí devátého zastavení naučné stezky.

Současnou podobu získala rozhledna Vičí hora v roce 1908.

Ve Sněžně upoutá barokní kaplička stojící ve stínu mohutné lípy.

Podstávkové domy lze spatřit po celé trase stezky.

až do obce Vičí Hora (asi 12 km) je stezka z velké části vedena po tzv. lužickém zlomu – geologickém jevu oddělujícím žulovou oblast od pískovcové.

Unikátní technická památka

U obce Vičí Hora lze vystoupat na stejnojmennou rozhlednu a vychutnat si pohled z ptáčích perspektiv. Od ní pak stezka pokračuje kolem Veroničiny studánky do obce Záhřady, kde je k vidění unikátní trojrozměrná geologická mapa, kterou ve 30. letech minulého století vytvořil Rudolf Kögler. Ve Sněžně vás informační tabule seznámí s charakteristickými znaky místní lidové architektury a v Krásném Boku zaujme vyprávění o hradu

Schönbuch. Poslední zastavení naučné stezky ve Fibichově údolí je věnováno podstávkovým domům, které jsou typické pro celou oblast severních Čech. ■

Víte, že...

... první zájemci se mohli projít po Köglerově naučné stezce 12. října 1941. Jde tedy o nejstarší přírodovědnou naučnou stezku v Čechách. Jejím autorem byl Rudolf Kögler (1899–1949), který po stezce se 70 stanovišti osobně provázel až do roku 1945. Původně stezka měřila jen 12 km a vedla od Vápenky přes Kyjov do Vičí Hory. Po válce sice Kögler plánoval stezku vybavit tabulemi s českými texty, ale už k tomu nedošlo. I přes dřívější snahy byla stezka obnovena teprve v letech 2003 až 2006. Najdete na ní více než 40 informačních tabulí, je o osm kilometrů delší než ta původní a začíná a končí v Krásné Lípě.

Hledáte tip na výlet nejen v Ústeckém kraji?

www.cd.cz/zazitky

Nostalgickým motoráčkem po Švestkové dráze

TIP

Ještě do konce října se můžete svést o víkendech a ve státní svátek motorovým vozem z 60. let po trati Lovosice – Třebívlice – Most, pro kterou se vžil název Švestková dráha.

Pravidelný provoz byl na trati z Lovosic do Mostu ukončen před devíti lety. Od té doby po ní jezdí v letní sezoně nostalgické motorové vlaky. Dnes jsou součástí Dopravy Ústeckého kraje jako turistická linka T4 pod názvem Středohorský motoráček. Mnozí si tuto trať ale spíše spojí s pojmenováním Švestková dráha. Přezdívka vznikla kvůli švestkovým sadům a alejím, které dříve obklopovaly železnici mezi Čížkovicemi a Obrnicemi. Po kolejích vedených malebnou krajinou Českého středohoří vás převezme motorový vůz ř. 820 (M 240.0). Těchto českých motoráků se vyrobilo v letech 1963–1964 jen sto dvacet a v běžném provozu sloužily do roku 2002. Z Lovosic odjíždí Středohorský motoráček v sobotu, v neděli a také ve státní svátek vždy v 8:10, 12:10 a 14:34 h. Všemi třemi spoji se můžete svést do Třebívlic, ranní a odpolední pokračují až do Mostu. Z Mostu se motoráček vrací v 10:07 a 16:07 h, z Třebívlic do Lovosic lze jet také spojem ve 12:50 h. A kolik zaplatíte za jízdné? Například jízdenka Lovosice – Most stojí 57 Kč, pro dítě 28 Kč. Pokud pojedete z Lovosic jen do Třebívlic, pak vás vyjde jízda motoráčkem na 31 Kč (dítě 15 Kč). Další ceny jízdného snadno zjistíte prostřednictvím tarifního počítače na www.dopravauk.cz. Ze stejných webových stránek si lze stáhnout praktický leták o turistické lince T4 s kompletním jízdním řádem Středohorského motoráčku, zjednodušeným ceníkem jízdného ve vybraných relacích a také tipy na výlety nebo navazující spoje Českých drah.

Nejbližší železniční stanice: Lovosice/Čížkovice/Obrnice/Most

VLAKEM ZA ZÁŽITKY

Foto: Dostihový spolek – Fotuš Kubelka

Na Velkou pardubickou se slevou

V neděli 9. října se brány Dostihového závodiště Pardubice otevrou návštěvníkům tradičního vrcholu české překážkové sezony – 126. ročníku Velké pardubické s Českou pojišťovnou. První dostih tohoto dne startuje v 11:30 h, začátek samotné Velké Pardubické se předpokládá mezi 16:30 a 16:40 h. Pokud na dostihy do Pardubic přijedete vlakem Českých drah, získáte po předložení platné jízdenky s cílovou stanicí v Pardubicích slevu 50 procent. Tato sleva ale neplatí na vstupenky zakoupené v předprodeji. Vlaková zastávka Pardubice závodiště se nachází jen pár kroků od dostihového areálu.

Nejbližší železniční zastávka:
Pardubice závodiště

Poslední parní víkend v ČD muzeu

O víkendu 15. a 16. října se můžete svést parním vlakem taženým lokomotivou 477.043 (Papoušek) do železničního muzea v Lužné u Rakovníka, kde se koná letos poslední parní víkend. V sobotu i v neděli odjíždí parní vlak v 8:09 h z pražského Masarykova nádraží. V Praze do něj lze přistoupit i v Bubnech, Dejvicích a na Veleslavíně. Přes Hostivice, Kladno, Stochov, Nové Strašecí a Řevničov přijede do Lužné u R. v 10:05 h. Na zpáteční cestu stejnou trasou do Prahy se vydá parní vlak z Lužné u R. ve 14:55 h. Parní vlaky budou o tomto víkendu jezdit také po tzv. Kolešovce.

Nejbližší železniční stanice:
**Praha Masarykovo nádr./Lužná u Rakovníka/
Kolešovice ad.**

Foto: ROPID

Do Čerčan na Regionální den PID

Další Regionální den Pražské integrované dopravy se uskuteční v sobotu 15. října v Čerčanech. Akce se pořádá k výročí 145 let od zahájení provozu na trati Praha – Benešov – Tábor – Vídeň. Mezi 10. a 17. hodinou pojedou z pražského hlavního nádraží do Čerčan a okolí historické motorové vlaky a na pravidelných vlakových spojích linky S9 (Praha – Benešov u Prahy) se svezete tzv. pantografy. Po Čerčanech a okolí převezme zájemce také historická autobusová linka. Na akci bude k dostání druhý díl publikace z edice Železnice ve středních Čechách od Václava Haase.

Více informací na www.ropid.cz.
Nejbližší železniční stanice:
Praha hl. n./Čerčany/Benešov u Prahy ad.

RYCHLÍKOVKY S JANOU FLORENTÝNOU ZATLOUKALOVOU

TEPLÝ ČOČKOVÝ SALÁT S PEČENOU DÝŇÍ

Nejčastější otázka, která zaznívá v českých domácnostech, je: Co bude dnes k večeři? Vlastně přesněji: Co bude dnes k večeři, aby to bylo rychlé, levné a zdravé? Nová kniha *Večere u Florentýny* vám na tuhle otázku odpoví. Ne jednou, ale stokrát. Nabídne vám pro začátek inspiraci na celý rok – pro každé roční období dva tucty receptů na snadné a rychlé večeře. Pak vás ještě naučí, jak o nápady a inspiraci už nikdy nepřijít. Jak se stále dokola neptat, co uvařit, ale co ze všech těch možností neuvařit. Více informací na:

www.kucharkaprodceru.cz

Zdá se vám to podivné, podávat čočku za půl hodiny od počátku příprav večeře? Ale kdeže. Když sáhnete po drobné, zelenošedé francouzské čočce, někdy též označované jako čočka z Puy, máte vyhráno.

Tahle čočka nejen že je drobnější než ta, kterou tak dobře jako národ známe z čočky nakyselo, ale také se tolik nerozpadá

na kaši. Krom toho je uvařená za 25 minut, a to bez předchozího namáčení. Do teplých salátů je to tedy surovina značka ideál, nemluvě o tom, že zasytí podobně jako maso.

Jelikož se jedná o teplý salát i zálivku a doplňky jsem ponechala teplé. Až ochutnáte, jak skvěle se doplňuje s pečenými dýňovými hranolky, věřím, že nahlas

pokýváte, že takhle nějak by měl chutnat podzim. Pokud se vám náhodou stane, že trocha salátu zbude na zítřek, směle ho zavřete do krabičky a vezměte s sebou na cestu. Nejspíš nebudete vědět, jestli raději koukat na krásy naší vlasti z okna vlaku, nebo na svou svačinu.

Florentýna

SUROVINY NA 4 PORCE | 150 g zelené drobnozrnné francouzské čočky | 2 snítky čerstvého tymiánu nebo 1 lžička sušeného | 1 máslová dýně (má bledou slupku a tvar hrušky) | 4 lžiče olivového oleje | 1 červená cibule | 2 stroužky česneku | 200 ml rajčatového pyré (passata) | 2-3 rajčata | 100 g sýru feta | 2 jarní cibulky | 1 lžička soli

1 Čočku přebeďte, propláchněte na cedníku, nasypejte do kastrůlku, zalijte dostatečným množstvím studené vody, přidejte tymián a přiveďte k varu. Zakryté zvolna vařte 25 minut. Dýňi oloupejte škrabkou, rozkrojte napůl a lžičí vyberte veškerou roztrěpenou dužinu se semínky.

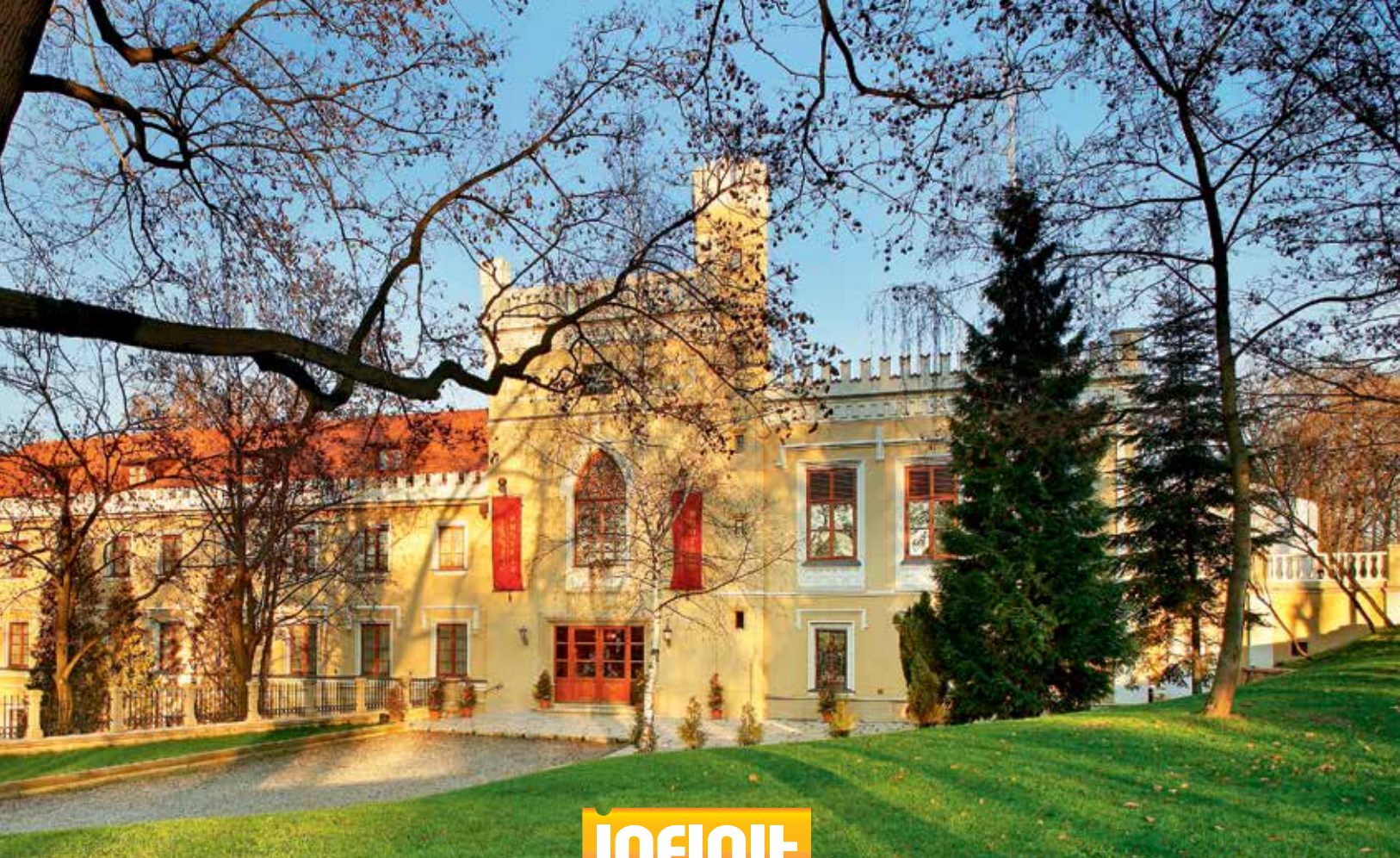
2 Očištěnou dýňi nakrájejte na hranolky dlouhé 4-5 cm s různým stupněm zakroucení. Promíchejte se dvěma lžicemi olivového oleje, velkou špetkou soli, rozložte na plech vyložený papírem na pečení a vložte do trouby vyhřáté na 200 stupňů. V mezičase oloupejte cibuli i česnek a obojí nakrájejte nadrobno.

3 Rozehřejte pánev se zbytkem olivového oleje a nechte v něm cibuli, česnek a špetku soli změkknout a zesklivatět. Zalijte rajčatovou passatou, dvěma lžicemi vody a nechte zvolna pobublávat, než se čočka dovaří. Po 25 minutách, čočku odstavte, slijte a vsypejte do připravené rajčatové omáčky. Promíchejte a nechte 5 minut odpočívat.

4 Zatím nakrájejte rajčata na menší kousky, jarní cibulku na tenké plátky a rozdrobte fetu. Až si čočka odpočine, přimíchejte k ní rajčata a tuto směs rozdělte na talíře. Ozdobte kousky pečené dýně, posypte rozdrobenou fetou a jarní cibulkou, zajásejte nad barevným kontrastem, který to vytvořilo, a hned servírujte na stůl.

INFINIT
umění relaxace

Wellness na zámku

Nechte se hýčkat v jedinečném wellness v prostředí Krčského zámku v Praze...

Jen 50 metrů od Krčského nádraží!

**Privátní sauny s bazénky | Privátní whirlpools | Masáže | Zážitkové balíčky
Wellness pobyty na zámku | Dárkové poukazy pro vaše blízké**

Wellness na zámku, Před Nádražím 6, Praha 4 - Krč, tel.: 734 684 134

www.wellnessnazamku.cz

Soutěž

Zašlete nám vyluštěnou tajeňku a vyhraje poukaz do wellness!

Správnou odpověď jednoduše zadejte do formuláře na www.cdprovas.cz do 20. října.

KŘÍŽOVKA

POMŮCKA: AON, STĚR	MÝTICKÝ FRYŠSKÝ KRÁL	VĚZENÍ (ZASTAR.)	1. ČÁST TAJENKY	TYP AUTA FIAT	KVĚTENSTVÍ ŠERIKU	◆	ČOČKA NA JEDNO OKO	OSVĚDČENÍ	TATRAŇSKÉ ELEKTRICKÉ ŽELEZNICE (ZKR.)	STARÁ ZNAČKA JÍZDNÍCH KOL	ZAÚPĚNÍ (KNIŽNĚ)	◆	SFOUKNOUT	ZNAČKA KOŽICHŮ	HLAVA RODINY	CIZÍ ZN. SPORT. OBLEČENÍ A OBUVI
SIBIŘSKÁ DIVOKÁ KOČKA						MLADÝ SLEĐ JAKO POCHŮTINA						ÚMRTÍ (KNIŽNĚ) SLOV. OTÁZKA PŘI SÁZCE				
JMÉNO HERECKÝ KAČÍRKOVÉ						VYZKOUŠETI										
SKLAD (ZASTAR.)						2. ČÁST TAJENKY ČÍNSKÉ MUŽ, JMÉNO										
AUTOMATIZ. SYSTÉM ŘÍZENÍ (ZKR.)				JMÉNO KOMENSKÉHO NEDÁVNO VZNIKLÁ				PŘIPOJOVÁNÍ POZNÁMEK K TEXTU								
ZÁPORNÁ STRÁŇKA					ÚKON MEZINÁRODNÍ SMLOUVA											
◆	MOŽNÁ	VYSOKÉ ŠTÍHLÉ STROMY SILNÉ PROVAZY														
SRÁŽKA Z CENY						ČESKÁ METALOVÁ KAPELA	PŘÍTOK DUNAJE	AVIVÁŽNÍ PŘÍPRAVEK								
NAVADITI																
UMÍNĚNÝ ZÁPOR				OBRATNÝ KOUSEK NÁZEV PLANETKY												
AVANTGARDNÍ UMĚLECKÝ SMĚR					JUDSKÝ KRÁL ANGLICKY VŠECHNO											
◆	ZAKRSLÝ STROM (ŘÍDČ.)	JM. HERCE BROUSKA ZÁMEZÍ														
TAŠKA							DLOUHOSRSTÝ ANGLICKÝ OHAR	CETKA								
ČAPKOVO DRAMA				LUPEN FRANCOUZSKY KRUH					ZÁKLADNÍ PLÁN	JÍLOVITÁ HORNINA	NA TOM MÍSTĚ	◆	MÍT ZA POVINNOST	RYCHLOST PRO COUVÁNÍ	ÚDOLÍ (BÁS.)	AVŠAK
LESNICKÁ PROSTOROVÁ MÍRA DŘEVA					MINERÁL ŘÍMSKY 604							PLAT				
◆	BÝVALÁ ÚSTECKÁ TEXTILKA	VRH LÁZEŇ			CHORVATSKÝ FYZIK LÍH							UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI (ZKR.)				
3. ČÁST TAJENKY			0									4. ČÁST TAJENKY LIÁNOVITÁ PALMA				
ŽADONIT						STAROREK NÍZKÉ DŘEVINY					PYSK DIVOCÍ				VOJENSKÁ JEDNOTKA	VÝPRAVNÝ BÁŠNIK
CIZÍ OZNAČENÍ PRO ČÍSLO				PYTEL TÍM ZPŮSOBEM				VODNÍ KANÁLY VZÁČNÝ JEHLIČNAN								
ZNOVU					NEROZPOUŠTĚT ŽÁREM								ZÁTKA VSUDU			
SIBIŘSKÝ VELETOK					KOMONI				BIBLICKÁ PRAMÁTI				KLATOVSKÁ SPZ			
JMÉNO PSÍKA					POROST STROMŮ				KOVOVÝ PRVEK				RÝNSKÝ ČLUN			

Vyhraje 3x privátní vířivou koupel v hodnotě 810 Kč

Wellness Infnit Holešovice

Užijte si ničím nerušený odpočinek v privátní vaně Infnit SPA v pražských Holešovicích, která se skrývá ve sklepním wellness nedaleko vlakového nádraží. Čeká na vás regeneračně-relaxační vířivá koupel s okamžitým účinkem při potížích s pohybovým ústrojím, která vás příjemně uvolní.

www.infnit-spa.cz

C. Connolly (1903–1974) – anglický spisovatel a literární kritik:
Není chmurnějšího...
(dokončení v tajeňce).

Tajeňka z minulého čísla:
Všechny ženy jsou herečkami, ale jen některé za to berou honorář.

3

FOTOSOUTĚŽ

VOLNÉ TÉMA

Vše o soutěži na www.cdprovas.cz/fotograficka-soutez

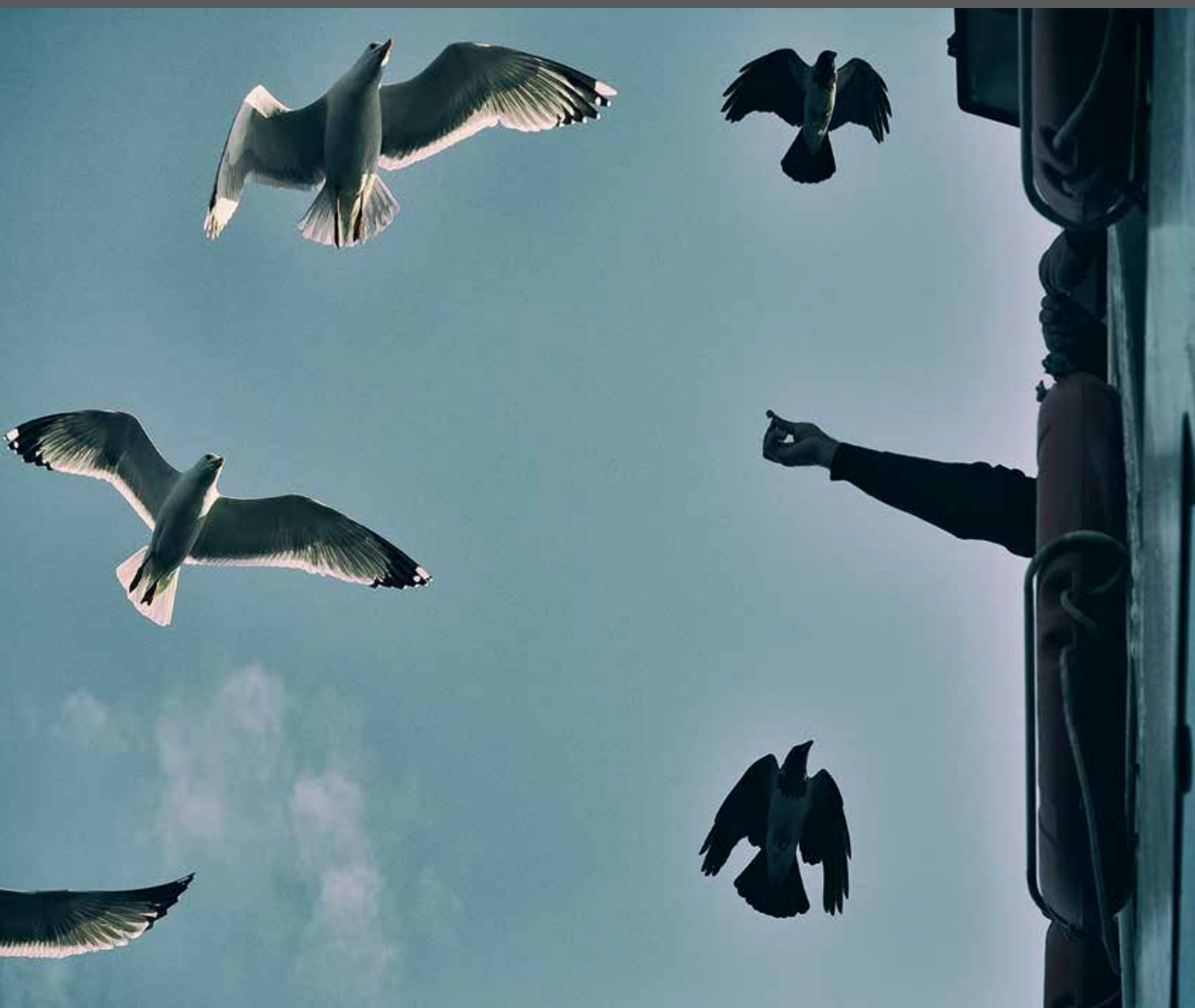
2

1

<http://www.cdprovas.cz/fotosoutez>

- 1 Alena Sekeráková, 24 let Turecko mýma očima
- 2 Jan Karafiát, 22 let Autoportrét
- 3 Romana Říhová, 25 let Dva

KOLOŽUK

3

František Nechranický

NEMYSLIVCI

Dráha, to je život v pohybu. A ten umí bohužel i zabít. Za pětadvacet let jsem viděl dost nehezkých úrazů, ale tím nechci nikoho strašit. Rád bych vám ale odvyprávěl příběh o dvojici ajznbouhákých vykutálenců, kteří dokázali z vlaku udělat zbraň.

Na začátku sedmdesátých let to měla pára spočítaný. Tedy aspoň to tak vypadalo. Škodovka i ČKD chrlily nové mašiny na naftu a elektriku a soudruzi plamenně hovořili o tom, jak má motorizace a elektrizace naší železnice zelenou. Jenže pravda byla taková, že sloupy trakčního vedení nerostly jako houby po dešti, a „traktory“ vlivem velkého počtu závad spíš stály, než jezdily. Takže se z kopřiv vyťahaly ty předpotopní, smradlavé a buržoazní mašiny na uhlí a jaly se zachraňovat čest socialistické železnice. To velmi potěšilo dvojici Pepíků, kterým celá Severozápadní dráha neřekla jinak než Duo Pepí. Byla to sehraná parta strojvedoucích – topičů, už žádní mladíci, ale duchem pořád kluci. A podobně hovězí měli i nápady.

Za ty roky spolu na kolejích srazili pěkných pár kusů zvěře. Když to šlo, vrátili se pro úlovek po šichtě autem, naporcovali a rodiny se pak několik dní cpaly zvěřinou. Jenže ne vždycky se podařilo nebohou laňku nebo jelínka sejmout v takovém terénu, který umožňoval se pro něj později vrátit. Ale ani dostupná lokalita nebyla zárukou toho, že masíčko skončí u těchto lovců beze zbraně. Občas byl prostě někdo rychlejší a sražený kus si odvezl dříve. Zkrátka a dobře, Pepani hledali způsob, jak si úlovek naložit hned. Zastavit samozřejmě nemohli, ale nakonec na to přišli. Jenže než mohli svou metodu otestovat, místo parního Papouška jim přidělili motorového Brejlovce. A jejich plán se s touto novou trakcí spáchat nedal. Proto měli obrovskou radost, když se Brejlovec porouchal.

V den D jsem měl noční, a když jsem viděl rozzářené Pepíky, jak najíždějí s párou na soupravu večerního rychlíku do Liberce, bylo mi to jasné. „Tak co, hoši, jdete na to?“, halikal jsem na ně. „Si piš, Fráňo! Drž palce a slib ženě, že ráno doneseš ze šichty kančí, dančí, prostě zvěřinu,“ reagoval „velkej“ Josef, strojvedoucí. Pořád mi nebylo jasné, jak to chtějí udělat, a tak jsem se prostě zeptal: „Tak už kápněte božskou! Jak chcete to zvíře srazit a zároveň dostat do mašiny?

Pepíci se na sebe podívali, spiklenecky mrkli a malej povídá: „Když se nám povede tu mrchu sejmout přímo čelem mašiny, mezi kolejnicema, tak nám ji pluh naroluje přímo mezi kolama do popelníku. My ho jen na chvíli otevřeme a jen co tu potvoru nabere, hned zase zavřeme. A na konečný to máme i s tepelnou úpravou.“ Chvilí jsem si myslel, že si ze mě dělají bláznů, ale oni to mysleli vážně. A Duo Pepí nebylo radno nic vymlouvat, byli to příslušníci druhu „všechno vím, všude jsem byl a od všeho mám klíče“. Popřál jsem jim úspěšný lov a šel dělat brzdu dalšímu vlaku. Na rozuzlení jsem nemusel čekat dlouho. Tato lokomotivní četa se vracela z Liberce nad ránem zpět, a tak stačilo si ji vyčihnout.

V ranním říjnovém oparu se Papoušek zjevil skoro myticky. Na jeho stanovišti ale už tak povznesená nálada nepanovala. Když jsem viděl úplně sinalého fíru, můj zamýšlený hecířský dotaz se změnil na pouhé: „Co se stalo, Pepí?“ Josef se vypoťoval z kuchyně a začal vyprávět: „Vyjeli jsme z Lípy a Pepa naložil Papouchovi, co se do něj vešlo. Svištěli jsme to poctivejch sedumdesát, tma jako v pytli a jen kužel světla z reflektoru osvětloval trať před námi. A najednou tam byl! Minimálně dvanáctěrák! Zrovna jsme míjeli předvěst do Srní, když se ten pacholek rozhodl, že svou kůži nedá jen tak zadarmo. Rozeběhl se a pádil před mašinou, držel se toho světelného kuželu a asi se bál uskočit do temnoty. Mysleli jsme, že už je náš, ale ten parchant, jako by věděl to, čeho jsme si my s Pepínem v zápalu lovecké vášně nevšimli. Do Srní nebylo postaveno! Červený jsem si všiml sotva na tři sta metrů. Šoupl jsem tam rychlobrzdu, až jiskry lítaly. Bylo to o fous, nárazníky mašiny se zastavily v úrovni návěstidla. O mě se pokoušely mdloby a co myslíš, že udělal ten jelen? Zastavil se, podíval se s takovým pohrdavým výrazem na mašinu a zmizel v lese.“

Jestli to byla pravda, nebo si tuhle historku Pepíci vymysleli, aby zakamuflovali nepozornost, jsem se nikdy nedozvěděl. Faktem ale je, že Papoušek musel zažít brutální brždění, protože jel rovnou na soustružení kol – všechna byla obutá. Příběh, který je možná ajznbouhákou latinou, se ale vypráví dodnes a Pepíci si díky němu vysloužili další přezdívkou – Nemyslivi.

BOUDA U TRATI

3. PŘIJELI PRAŽÁCI

SCÉNÁŘ: FREJ
ILUSTRACE: ANGELART

VÁCLAV A JAKUB PŘIJÍMAJÍ NABÍDKU ZDENĚKA A ZA STO TISÍC KORUN OD NĚJ KUPUJÍ DŘEVĚNOU BOUDU U VECHTROVNY, KDE BYLO KDYSI USKLADNĚNO UHLÍ. PŘIJÍZDĚJÍ, ABY SE PODÍVALI, V JAKÉM JE STAVU. BRZY ZJIŠTUVÍ, ŽE ZDENĚK JIM ZDALEKA NEŘEKL VŠECHNO. ZAHRÁDKA HNED VEDLE BOUDY UŽ MÁ SVÉ MAJITELE.

NEHCETE PÁR JAHŮDEK?

JÁ KAROLÍNA.

NEHCETE ŠTĚŇÁTKO?

JÁ JSEM KRISTÝNA.

TAKHLE TO VIDÍ VENČA

TAKHLE TO VIDÍ JAKUB

HAFF AN!

JŮŮŮ...

TRIP NACH AMSTERDAM

„Což takhle dát si jointíka?“ řekli jsme si s Džonym jednoho večera pozdně babího léta v pivnici Jamajka na Smíchově a rychle naplánovali víkendový EuroTrip, abychom okusili, co pravdy a kolik mýtů se kolem oné nizozemské tolerance skrývá. Amsterdam je vyhlášen svou neřestí, ale třeba navštívíme i některou z proslulých sbírek děl velkých mistrů. Nebudeme přece kouřit celý víkend, že...

CESTOPIS

AMSTERDAM

Text a foto: Pavel Frej

Amsterdam

Je hlavním městem Nizozemska

Rozloha: 219,07 km²

Počet obyvatel: 800 000 (2015)

Počet národností: 177

Nizozemsko v 17. století předběhlo celý svět v oblasti mocenské, průmyslové i kulturní. Jednalo se o zlatý věk v dějinách země a svůj vizionářský, nadčasový postoj v myšlení přetavilo i do novodobých dějin. Jako první na světě zavedlo sňatky homosexuálů, legalizovalo prostituci a velmi umírněně se postavilo k užívání měkkých drog. A taky přijalo značné množství migrantů (zčásti ze svých kolonií), kteří dnes tvoří početnou skupinu obyvatelstva. Vlivem událostí poslední doby, narůstající kriminality a masovému spotřebnímu turismu sílí mezi občany této malé země nespokojenost a snaha o změnu některých příliš uvolněně nastavených pravidel.

Homosexuálové vítání

Nasedáme do letadla a s námi početná skupina rastafariánů a mladých partiček, jejichž cílem asi nebude touha vidět na vlastní oči Rembrandtovo mistrovské zacházení s temnosvitem nebo samostatnou expozici obdivovaného, ve své době nedoceneného,

Voda je v Amsterdamu stejně jako v celém Nizozemsku všudypřítomná.

Ubytujte se na lodi

Často platí pravidlo, čím levnější lety (jako v našem případě), tím dražší ubytování v dané zemi nebo městě. Buďte proto styloví a najděte si cenově dostupné ubytování na houseboatu v některém amsterdamském kanálu, nebo jako my na bývalém parníku Kapitein Anna z roku 1911. Kotví v umělecké čtvrti NSDM-werf a dopravíte se k němu bezplatnou lodní linkou přímo zpoza vlakového nádraží. Během patnáctiminutové plavby můžete obdivovat moderní architekturu budov podél břehů i nákladní lodě plující po nejrušnější vodní tepně Noordzeekanaal, který propojuje sladkovodní jezero Markermeer se Severním mořem. Kajuty samotného parníku mohou působit trochu stísněně, jak už to na lodích bývá, ale jsou čisté, opravené a nechybí třeba klimatizace. Loď se pohupuje jen mírně a občas kolem oken šplouchne nějaká ta vlnka. Hlavní kajuta s jídelnou si zachovala krásný autentický vzhled, dřevěné obložení, lampičky, staré navigační cedule a také průhled na původní parníkové koleso.

Vincenta van Gogha. Největší nizozemské letiště Schiphol leží přímo na hlavní železniční trati spojující Amsterdam s Rotterdammem (Den Haagem), takže dostat se rychle a pohodlně do hlavního města je hračka. Vystupujeme na centrálním amsterdamském nádraží a sotva projdeme jeho moderními spojovacími tunely k přístavišti, ovane nás proud vzduchu, který víří nekonečné davy cyklistů a který nese jemný odér marihuany.

Milá dáma v informační kanceláři, kde se ptáme na lístky na trajekt, který nás má odvést přes velký rušný vodní kanál na místo našeho ubytování, se na nás hezky kření, místo aby nám řekla, že za trajekt se neplatí, je prostě zdarma. Jsme zbytečně chudší o 7 eur za celodenní jízdenku, což jsou v přepočtu asi dva jointy. Hezky se na nás kření i mladá slečna v lodním hotelu Kapitein Anna a když se s ní dáme do řeči a úsměv opětuje, neodpustí si projevit sympatie k homosexuálům, za které nás samozřejmě považuje: „You look so beautiful“ (nevím, jestli to má cenu překládat – znamená to, že „nám to sluší“). Za obdivovatele stejného pohlaví nás považuje i číšník v pivnici, kam zamíříme hned, jak se stačíme ubytovat. Mrká na nás, jako by toužil jít do společné trojky. S Džonym se vyhýbáme přímému očnímu kontaktu.

Coffee, Smart, Sex Shop...

Pivnice je stylová, malíčká a nachází se v boční ulici mimo hlavní turistický proud, s bohatou nabídkou točených piv různých stupňovitostí a druhů. Nechybí Ale, Tripple nebo klasický „blondák“. Jediné, co kazí dojem, jsou ceny – nejlevnější malé pivo vyjde na čtyři a půl eura. Asi jsme zabloudivili do putyky hrající si na odlehlou. Tohle nás dokáže znechutit a sotva padne tma na všechny ty grachty, kanály a vodní plochy, kterými je Amsterdam jako pavučinovou sítí protkán, míříme do oblasti Rembrandt Square. V šeru temnosvitu děláme pár fotek stylových malých domků v odrazech vodní hladiny a vstupujeme do prvního Coffee Shopu, což jsou malé barové podniky, ve kterých se prodávají výrobky z marihuany. Dojdeme k baru a ptáme se na kouření. Barman nás přejede smutným pohledem, je mu jasné, že k němu zavítali amatéři. Ona není tráva jako tráva. Několik druhů jointů, což jsou v zásadě ubalené kusovky, tráva v pytlíku k vlastnímu ubalení, různé sušenky a další. Vybíráme pro začátek nejlevnější cigaretu, věříme, že nejlevnější rovná se i nejslabší. Sedáme si pod obraz moudré starší ženy

a kouříme. U sousedního stolečku kouří v kruhu parta přátel, první potáhne, obrátí zálibně oči v sloup, předá cigaretu dalšímu v řadě, pak zavře oči a hlavu nakloní nad stoleček prožívaje takto každý šluk. Všude spousta dýmu, kouře, naproti tomu čisté stoly a žádný alkohol. Uvnitř Coffee Shopů se paradoxně nesmí kouřit klasické cigarety.

Nic nám to nepřináší v pozitivním ani negativním smyslu, ne že bychom to nikdy předtím nezkoušeli, ale jsme v „Amstru“, takže čekáme víc. Stáváme se jen součástí party zhulenců. Díváme se do výloh Smart

NEŽ SE STAČÍME UBYTOVAT, MAJÍ MÍSTNÍ JASNO. JSME DVA HOMOSEXUÁLOVÉ NA VÝLETĚ.

Shopů, což jsou obchody s halucinogenními houbičkami a u „Vietnamce“ si kupujeme plechovku piva za zlomkovou cenu co v hospodě. Sedáme si k vodnímu kanálu, na jehož poklidné hladině se odráží svit barevných lampiček a pozorujeme ruch v okolních ulicích. Rozhodně to tu žije, alkoholem posilněná nebo lehce zkoušená mládež si dělá selfíčka u místních monumentů a památek. Ne že by to večer v jiných metropolích vypadalo jinak. Procházíme ulicemi červených luceren, což je čtvrt prostitutek. Každá z dam si za určitou cenu na noc pronajme svoji výlohu, za kterou postává, a v případě, že se nějaký nešťastník chytne, vpustí ho dovnitř a zatáhne závěs. Rychlovka prý vyjde na 50 eur a hlavní klientelu tvoří Britové. Musíme uznat, že i průměrný podnik na Vínohradech se může pochlubit hezcím pozadím. Mimochodem, prostituce je v Nizozemsku legální více než 200 let.

Konec tolerance?

Tohle počtení musí být silná káva pro odpůrce slušného smýšlení. Navíc by to mohlo vypadat, že Nizozemci staví na sexuální a drogové turistice. Ve skutečnosti z ní nejsou vůbec nadšení, původními adresáty této uvolněné politiky bylo místní obyvatelstvo. Pozitivním efektem oné tolerance je fakt, že mezi místní mládeží je v rámci Evropy nejméně uživatelů drog. Podařilo se také značně snížit počet otrav plynoucích z nelegálního pašování a prodeje. Negativním důsledkem naopak je, že s uvolněním sílí i kriminalita, jako je obchod s drogami

Bez komentáře. Džony odpustí.

nebo bílým masem v rukách mafie. Podáš prst a utrhnou ti ruku. Nizozemsko proto zavedlo nebo postupně zavádí hned několik opatření. Čtvrť červených luceren se má změnit podle západoevropského stříhu na galerie a butiky. Část výloh se už podařilo uvolnit. Krásné, čisté a lehce nudné. Ve Smart Shopech byl zase zakázán prodej veškerých halucinogenních houbiček, zbyly jen určité druhy, které nejsou na seznamu zakázaných látek. A po celém Nizozemsku rozšířené a oblíbené Coffee Shopy? Vláda hodlá jejich počet výrazně omezit, jenže si je vědoma, že Coffee Shopy mají větší návštěv-

Malé velké Nizozemsko

Nizozemsko, někdy nesprávně označováno jako Holandsko, je součástí Nizozemského království (vnitrozemské Nizozemsko a 3 ostrovní provincie). Přestože tato země sehrála v dějinách tak významnou roli a světu dala a stále dává mnoho umělců, vynálezců i sportovců, je těžké uvěřit, že svou rozlohou zaujímá 135. místo na světě. Na 41 500 m², což je jen o něco málo více než polovina rozlohy České republiky, žije téměř 17 milionů obyvatel. Řadí se tedy k nejhustěji zalidněným, ale zároveň k nejvyspělejším oblastem Evropy. Více než polovina území leží pod hladinou moře a nejvyšší vrchol čítá pouhých 320 výškových metrů. Na 6,5 milionu obyvatel žije v extrémně zahuštěné konurbaci Randstad, kterou tvoří čtyři velké aglomerace – Amsterdam, Haag, Rotterdam a Utrecht – uspořádané do tvaru podkovy. Za oficiální hlavní město je považován Amsterdam. Většinu funkcí hlavního města však plní Haag, který je sídlem nizozemského krále, parlamentu a vlády.

nost než muzeum Van Gogha a z turistického ruchu plynou značné příjmy. V některých městech ministerstvo spravedlnosti zavedlo tzv. „wietpasy“, což jsou „klubové“ karty umožňující vstup do Coffee Shopu pouze místním obyvatelům.

Na vzduch na pobřeží

Druhý den se budíme s mírnou kocovinou za jemného šplouchání vlnek za okny naší kajuty. Nechce se nám zpátky do toho vykřičeného města, naopak mu chceme uniknout. Volíme výlet vlakem na blízké pobřeží do přírodní rezervace Zuid-Kennemerland.

Zuid - Kennemerland. Ovce, dudy, moře, relax...

Na nádraží obdivujeme elektrické jednotky IC Koploper připomínající torpédo s vysoko posazeným stanovištěm strojvedoucího. Interiér naší zánovní regionální jednotky tvoří zelené koženkové sedačky, což nás v první chvíli překvapuje. Onu praktičnost koženky pochopíme při pohledu na podlahu vozu. Je plná písku, to jak jej cestující nanosili na podrážkách z pobřeží. Vystupujeme ve výhybně Overveen a v supermarketu kupujeme karton třetinkových piv, které si chceme vychutnat u moře. Jen kdybychom

SAMI NIZOZEMCI NEJSOU ZE SEXUÁLNÍ A DROGOVÉ TURISTIKY VŮBEC NADŠENÍ.

si vzali batoh! I tolerantní Nizozemci se na nás dívají podezřívavě, jak si to vykračujeme s basou piv do rezervace. Vracíme se do marketu pro igelitku, která sice plní účel, ale teď vypadáme jako dva ukrajinští homosexuálové.

V udržované a dobře značené rezervaci procházíme údolími posetými nízkými křovinami a mezi pahorky porostlými korsickými jedlemi. Nad hlavami nám létají hejna ptáků profesionálně zformovaná do tvaru šipek mířící do teplých krajin. S modrou igelitkou zdoláváme nejvyšší dunu Nizozemska vysokou 50 metrů, ze které je z jedné strany vidět moře a z druhé siluety Amsterdamu. Uvědomujeme si, že se blíží zima, že mírný vítr a příjemné slunce tady na pobřeží brzy vystřídají mlhy. Procházíme bosí písečnými

IC Koploper

Jednopatrové elektrické jednotky určené pro dálkovou a meziměstskou dopravu na první pohled upoutají stanovištěm strojvedoucího posazeným na střeše a oblým tvarem masivního čela. Prototypy postavila v roce 1977 německá vagonka Talbot a výroba zde probíhala v několika sériích od roku 1983 do roku 1994. Vozidla v tří nebo čtyřvozovém uspořádání mohou jezdit maximální rychlostí 160 km/h na stejnosměrném systému o napětí 1,5 kV. Svou přezdívku Koploper (lze volně přeložit jako „běžec přes hlavu“) dostala pro možnost průchodu mezi spojenými jednotkami skrze řídicí vozy. Průchod byl možný pod stanovištěm strojvedoucího a díky otevíracím přechodovým můstkům na čelech jednotek. Kvůli technickým a provozním problémům však dnes již není toto řešení funkční. Rekonstrukce vybraných řad vozidel proběhla mezi roky 2006 a 2011 a dotkla se především interiérové části.

Foto: Janderk 1968

dunami a nebojíme se ani svlažit nohy ve studené vodě Severního moře. Džony vytahuje posledního jointa a společně ho vychutnáváme, zatímco kolem nás vítr rozprašuje jemné kapičky z mořských vln a unáší zrnka písku, aby je uložil k nejbližšímu přesypu. Mám konečně štěstí a na přiléhající promenádě objevuji toliko vytoužený stánek s nizozemskou lahůdkou připomínající sushi. Jedná se o Hollandse Nieuwe, čerstvé mořské sledě s cibulkou. Skutečně voňavá lahůdka, jen Džony se ode mne drží dál. Sotva však spatří mé větrem ošlehané dotčené oči, zarže: „Ty chlapáku jeden!“ a bratrsky mě obejmje.

Džony, Míra a spol.

Oproti našim váhavým poslancům se těm nizozemským podařilo kouření klasických cigaret v restauracích a hospodách dávno vymýtít. Naopak ve specializovaných podnicích si tu smíte zakouřit marihuanu. To ale neznamená, že je marihuana legální, jen se prostě její množství užité pro vlastní potřebu toleruje, což si bohužel turisté často

spojení

Vlakem na letiště

S jízdenkou VLAK+ letiště vás České dráhy odvezou pohodlně až na letiště a po návratu ze zahraničí i zpět domů, a to za zvýhodněnou cenu (sleva 25 % ze zpáteční jízdenky). Stačí si zakoupit zpáteční jízdenku VLAK+ letiště 2. třídy do cílové stanice Praha letiště/Airport a ve stanici Praha hl. n. přestoupit na autobusovou linku Airport Express (AE). Nízkopodlažní autobusy odjíždějí od Fantovy budovy, kam vás nasměrují navigační panely přímo z nástupiště, každou půlhodinu. Za zhruba 30 minut (záleží na hustotě provozu) se ocitnete přímo na letišti před Terminály 1 a 2. Pro zpáteční cestu je nutné si nechat na letišti jízdenku orazítkovat dle platných pokynů.

pletou s nezřízenou konzumací na veřejnosti. Jedním z důvodů, proč Nizozemci zavedli tento způsob tolerance, je skutečnost, že to, co je vidět, je snazší rozpoznat a regulovat. A záleží na konkrétním jedinci, jak se bude chovat a v jaké míře nepsaná pravidla zneužívat. Kdykoli je možné zasáhnout.

Nejsem odborník, abych polemizoval nad příznivými a nepříznivými účinky konopí, vždyť ani odborníci se neshodnou, jen mne jako obvyčejného nekuřáka fascinuje, že nad konzumací alkoholu a cigaret se známými

škodlivými účinky se u nás nikdo moc nepozastavuje, přitom když někdo ucítí trávu, šokovaně se otáčí za zdrojem kouře a málem vytáčí číslo na policii. A ve vedlejší lékárně se prodává konopná mast. Nejsem ani mravokárce. Usedáme do letadla ve směru na Prahu a s námi ta stejná partička rastafariánů. Vypadají maximálně odpočinutě. Jen doufáme, že si s sebou něco nepřibalili do batohu, letištní halou se nerozezná alarm a naše letadlo nenabere dvě kila zpoždění. Tudíž bych to shrnul asi takto: všeho s mírou, že... ■

Rehabilitační ústav Brandýs nad Orlicí

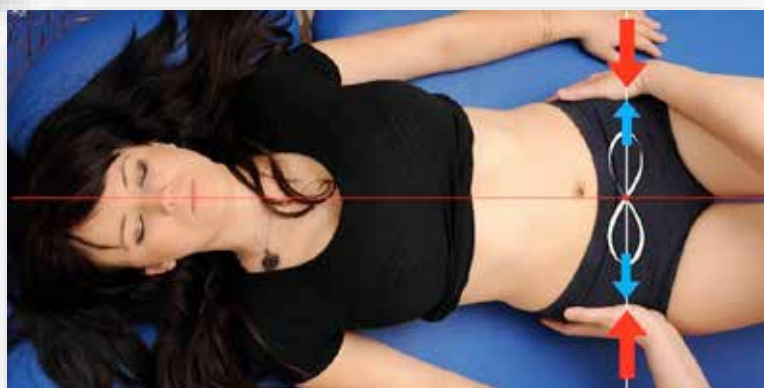

Jsme akreditované zdravotnické zařízení s dlouholetou tradicí v poskytování lázeňské a léčebně rehabilitační péče v příjemném prostředí malebného východočeského městečka v podhůří Orlických hor.

Zabýváme se léčbou pacientů především s onemocněním pohybového ústrojí, s bolestmi páteře a kloubů, po úrazech a operacích pohybového ústrojí, s onemocněním neurologického systému. Specializujeme se na onemocnění páteře, především na diagnózy jako jsou výhřezy plotének, stavy po operacích páteře a jiná degenerativní onemocnění.

Provádíme zde rehabilitační metodu INFINITY method®, speciálně vyvinutou v našem zařízení k léčbě pacientů s problémy pohybového ústrojí. Rovněž nabízíme možnost objednání rekondičních a relaxačních pobytů.

Kontakty:

Rehabilitační ústav Brandýs nad Orlicí
Lázeňská 58, 561 12 Brandýs nad Orlicí
tel.: 465 544 206 – 207, 733 373 398
sekretariat@rehabilitacniustav.cz
www.rehabilitacniustav.cz
www.infinity-method.com

Na setkání s Vámi se těší
prim MUDr. Michaela Tomanová, MBA, Ph.D.

Kombinuj žákovský průkaz a In Kartu!

= až 55% sleva
na jízdenku do školy

POZOR AKCE!

S průkazem ISIC nyní In Karta
s aplikací IN 25 na 3 roky
o 100 Kč levněji!*

* akce platí od 15. 9. do 31. 10. 2016

www.cd.cz/kombinuj

 České dráhy
Národní dopravnice

Ocelové tepny STRÝČKA SAMA

ŽELEZNICE
ŽELEZNICE V USA

Text: Václav Rubeš, foto: Wikipedia, americanrailroads.com

Symbolem americké svobody moderních dějin bylo a je auto. Nekonečné highway plné obrovských korábů a ještě větších trucků. Ale co železnice? Byla tady přece mnohem dříve a pomohla ke stabilitě unie! Jakou roli hraje dnes? Stále velkou, i když není bez zajímavosti, že pro běžného Američana je jízda vlakem podobné sci-fi jako let na Měsíc. Ovšem to, co převezou nákladní vlaky v USA, by nezvládla auta, lodě ani letadla z celého kontinentu. Americká železnice je důležitou tepnou ekonomiky celé země.

Zatímco monopol na veřejnou osobní dopravu drží státní společnost Amtrak, nákladní zabezpečují stovky soukromých dopravců. Druhým největším je společnost BNSF.

Když se vypravíte do států s tím, že je chcete procestovat vlakem a nebudete zrovna pářeček nikam nespěchajících seniorů, pravděpodobně vyvoláte efekt zdviženého obočí. Koupit si v USA jízdenku do dálkového spoje znamená něco podobného, jako si pořídit lodní lístek na zážitkovou plavbu po Karibiku. V tomto případě je prostě cesta cílem. Však také železniční dálková doprava v USA ukrájuje z ročního koláče přepravených lidí podíl menší než malý. Jde o méně než 0,1 %. Podle tohoto údaje se může zdát, že železnice pod vládkou hvězd a pruhů skomírá. Všechno je ale úplně jinak.

Nositelkou pokroku i smrti

Podobně jako historie celé země je i příběh železné dráhy v Novém světě pohnutý. Pohyb lidí a zboží mezi relativně osídleným východním pobřežím a dynamicky se rozvíjející Kalifornií na západě byl velmi omezený. Existovaly víceméně tři možnosti, všechny poměrně nebezpečné. Buď riskovat přejezd indiány ovládaných území (a ti neměli bělochy v lásce) a překonání 4 000 metrů vysokých hor, nebo překročit šíje v nemocím zamořeném Panamě či se trmácet lodí přes 2 měsíce a obeplout celou Jižní Ameriku. Ideální cestou se proto zdála být novinka narozená v Anglii: parostrojní železnice.

V roce 1862, rok po vypuknutí občanské války, byl Kongresem a prezidentem Lincolnem schválen zákon Pacific Railroad Act, který stanovil vládní dotace na budování železnice. Částky za stavbu jednoho kilometru se pohybovaly od 10 do 30 tisíc dolarů podle náročnosti terénu. Cílem bylo propojit řeku Missouri s Pacifikem, což mělo strategický

vojenský význam pro zachování Unie. Stavby se ujaly dvě společnosti – Union Southern Pacific Railroad (východní část) a Central Pacific Railroad (z Kalifornie přes Sierru Nevadu do Utahu). Pracovat pro kteroukoli z nich nebyl žádný med. Například dělníci Central Pacific Railroad se vzbouřili poté, co řada čínských imigrantů, kteří na stavbě dřeli, zemřela vlivem fyzického vyčerpání. Došlo i ke stávkce, kdy 2 000 dělníků požadovalo omezení pracovní doby na 10 hodin denně, zákaz bičování dozorců a zvýšení platů. Zaměstnavatelé na žádné požadavky nepřistoupili a místo toho nechali dělníky vyhladovět v horách.

Ke střetům docházelo i s původními obyvateli – indiány. Ti měli dojem, že stavba znehodnocuje jejich území, a proto reagovali bojem. Často je ale k násilnostem vyprovokovali na stavbu dohlížející žoldáci, kteří si přilepšovali loupením v indiánských vesnicích.

Nejrychlejším spojem USA je Acela Express spojující na východním pobřeží Washington s Bostonem.

Kvalita trati nebyla nijak valná – vládní dotace se přisuzovala za kvantitu nikoli za kvalitu a stavbaři se častokrát museli vracet k již postaveným úsekům, jejichž technická úroveň byla tristní.

Zlatý věk

I přes všechny nelidskosti, útrapy a technické obtíže se podařilo oběma společnostem dospět do cíle. Svá díla slavnostně propojili zlatým hřebem do posledního pražce 10. května 1869 v místě zvaném Promontory Summit ve státě Utah. Tím vznikla zhruba 3 000 kilometrů dlouhá transkontinentální železnice, která položila základ pohybu lidí i zboží napříč USA. Cesta se zkrátila na 83 hodin a 39 minut (Transcontinental Express v roce 1876).

Transkontinentální železnice způsobila doslova převrat v ekonomice. Z někdejšího zapadákov se stalo další hospodářské centrum a Kalifornie lákala stále více přistěhovalců z Evropy. Rychle se dostávala do dalších států a postupně doslova dobyla celou Ameriku. Vznikaly další soukromé společnosti, které budovaly další a další tratě. Díky této euforii patří Spojeným státům dodnes celosvětově prvenství v délce železniční sítě – téměř 230 tisíc kilometrů! Druhé je Rusko s necelými 90 tisíci kilometry.

Investovat do železnice byl zpočátku dobrý byznys. Jenže na přelomu 19. a 20. století si velcí hráči na trhu začali nepřijemně konkurovat, což mělo sice příznivý dopad pro zákazníky (nižší ceny), ale drtivý pro železniční společnosti (nulový zisk). Vznikaly sice kartelové dohody mezi dopravci, ty ale dříve či později jeden z nich porušil za účelem získání většího

podílu na trhu. Americké železnice se staly nejlevnějšími na světě a uvázly ve slepé uličce. Do hry se proto vložil stát a v roce 1887 založil Komisi pro mezinárodní železnici, která začala podnikání na železnici kontrolovat. A nejen to, později rozdělovala tratě, a dokonce stanovovala ceny. Fungovalo to. Zisky železničních společností začaly opět stoupat a zdálo se, že zlatá éra bude pokračovat.

Americký sen jako rozbuška úpadku

Už za dvě desetiletí se ale objevil nový problém. Amerika vstupovala do epochy technologické revoluce, Henry Ford vyráběl svůj model T rychleji než pekaři rohlíky a cenou 825 dolarů za kus dokázal nemožné: automobilizovat skoro celou Ameriku. Další rána pro ocelové stužky přiletěla na křídlech Douglasu DC-3. Legendární Dakota byla v polovině 30. let 20. století hřebíčkem do rakve dálkového cestování po kolejích, když ukázala, že se no efektivní a levné letecké dopravě se stal skutečností. Dráha byla najednou stará, pomalá, nemoderní a ke všemu ještě drahá. V historickém kontextu je zajímavé, že podobnou dekadenci zažívala železnice i ve své kolébce – Anglii, ale tam se na rozdíl od Ameriky podařilo její image opět zvednout díky novým aero-

dynamickým vlakům (byť stále parním), honu za nejvyšší možnou rychlostí a marketingu, který prodával cestování vlakem jako luxusní zážitek. Američané udělali něco jiného: vybudovali dálnice, tisíce mil dálnic...

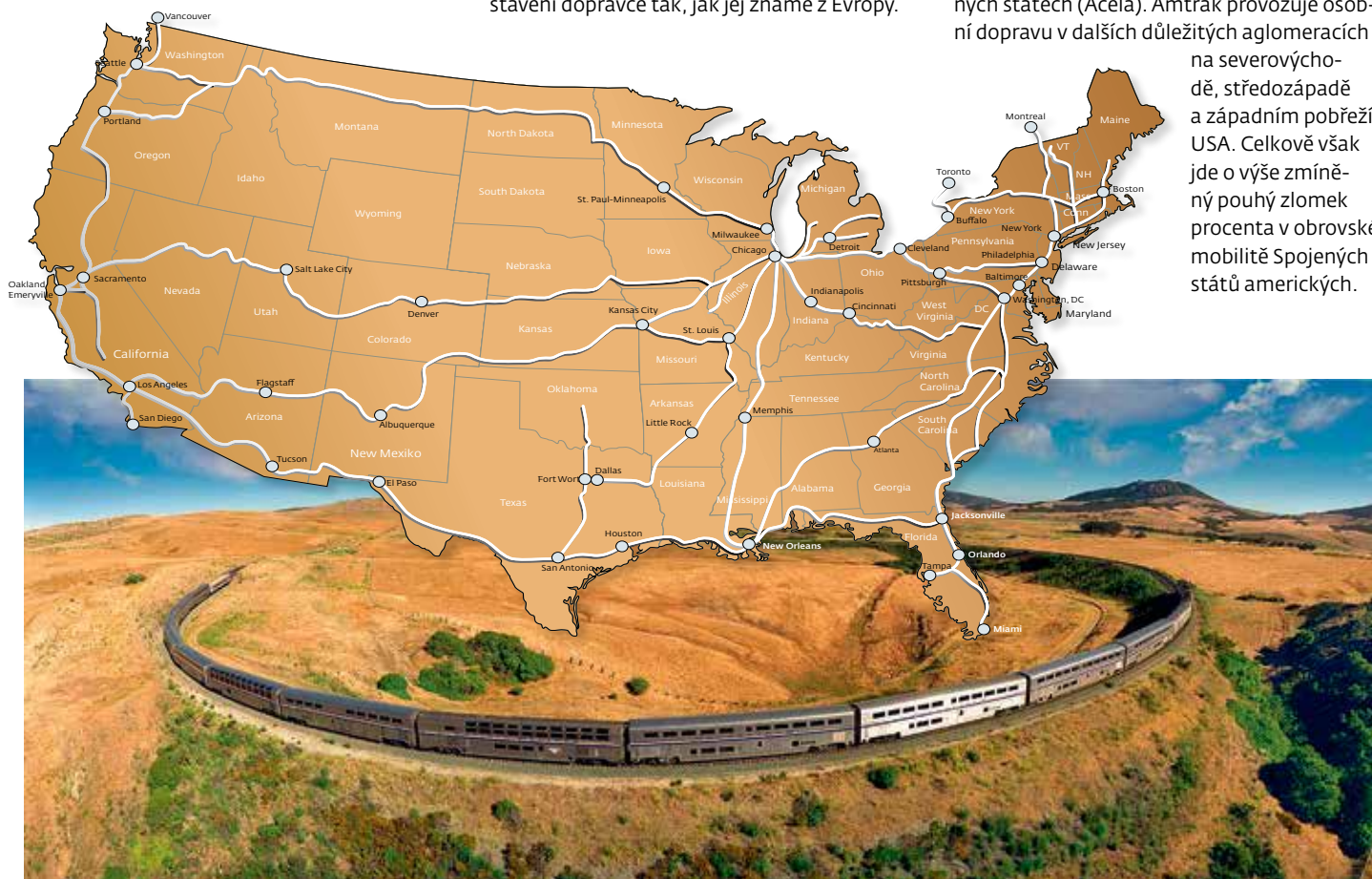
Pod křídly státu

Zatímco válečné hospodářství železnici víceméně přálo, v padesátých letech byl odklon cestujících od železnice ve prospěch silniční a letecké dopravy ještě výraznější. Po obloze se proháněla proudová dopravní letadla, cena za galon benzínu se dostala na historické dno. Pro osobní železniční dopravu to byl smrtící koktejl. Ten začal působit v sedmdesátých letech, kdy byly železniční společnosti nuceny provozovat vysoce ztrátové spoje i tratě a zisky z nákladní dopravy je nestačily pokrýt. Mnoho z nich se ocitlo na pokraji bankrotu. Na řadu proto přišla další státní intervence. V říjnu roku 1970 podepsal prezident Richard Nixon zákon Rail Passenger Service Act, čímž otevřel cestu pro vznik samostatné společnosti pro osobní dopravu – Amtrak. Tato společnost převzala asi polovinu dálkových spojů od 26 soukromých společností, zbytek zrušila. Rozdíl mezi Amtrakem a jinými společnostmi není jen ve formě vlastnictví (státní vs. soukromá) ale i v tom, že Amtrak se více blíží postavení dopravce tak, jak jej známe z Evropy.

Provozuje sice vlaky na 34 000 km tratích spojujících 500 nádraží ve 46 amerických státech a 3 kanadských provinciích, samotná firma ale vlastní jen 1 175 km tratí. Za používání cizí infrastruktury platí jejich vlastníkům. Nejvytíženější trasou je plně elektrifikovaný (což je v USA zvláštnost) North-East Corridor (Severovýchodní koridor) spojující Washington s Bostonem. Zde je přepravováno asi 10 milionu cestujících (třetina výkonů celého Amtraku), mimo jiné jediným rychlovlakem ve Spojených státech (Acela). Amtrak provozuje osobní dopravu v dalších důležitých aglomeracích

na severovýchodě, středozápadě a západním pobřeží USA. Celkově však jde o výše zmíněný pouhý zlomek procenta v obrovské mobilitě Spojených států amerických.

Největší nákladní dopravce USA, společnost Union Pacific, zaměstnává přes 47 000 lidí a zabezpečuje provoz na 51 000 km tratí (to je pětinašobek sítě České republiky).

Budujeme Ameriku

Naproti tomu nákladní železniční doprava hraje roli nezastupitelnou. Proto se jí zabývá mnoho nákladních operátorů. Ti největší se označují jako Class I (podle ročního obrátu). Jednou z nejznámějších společností je Union Pacific, která dopravuje vlaky po pětinašobné délce železničních tratí, než jakou disponuje celá Česká republika (neuvěřitelných 51 tisíc km). Roční obrát překračuje 20 miliard dolarů a zaměstnává přes 47 tisíc lidí. Union Pacific se také může pochlubit největším seřaďovacím nádražím na světě – Bailey Yard v Nebrasce měří na délku zhruba 13 kilometrů a v nejširším bodě je přes 3 kilometry široké.

Firma mimořádně pečuje o svou tradici a značku. Mnohé z více než 8 500 sítě žlutých lokomotiv na své skříni hrdě nosí třepotající se americkou vlajku se sloganem Building America, tedy budujeme Ameriku. Typický patos je ale svým způsobem na místě. Pocit, když vás mívá nekonečný ocelový had, je kolo-sální. V USA mají vlaky běžně délku přes půl druhého kilometru. Klidně i osm šestinápravo-

vých dieselů různě rozmístěných po celé délce (není výjimkou, že jsou i uprostřed) mohutně hřmí a udržuje v pohybu nezřídka 15 000 tun hmoty. Přitom tratě nevedou zrovna po placce. Například po fascinující smyčce u městečka Tehachapi v Kalifornii šplhají tito giganti na délce pouhých 0,75 míle do stoupání 35 promile (to je podobná hodnota, jakou má nejstrmější trať u nás – zubačka z Tanvaldu do Harrachova). Dechberoucí, ovšem v jiném smyslu slova, je spotřeba nafty v celkovém měřítku americké železnice. Více než desetitisíce lokomotiv jí spotřebuje již jen americké námořnictvo.

Další příkladem, co musí nákladní vlaky Union Pacific zvládnout, je Moffat Route. Tato trať překonává Skalisté hory mezi Coloradem a Utahem. Než byl v roce 1927 dobudován Moffat Tunnel o délce přes 10 kilometrů, šplhaly vlaky až do nejvyššího bodu horského sedla. I přes podkopání masivu jsou zde podmínky velmi náročné, stoupání přesahuje 30 promile. Trať je velmi frekventovaná a přitom jedno-

kolejná, takže se vlaky často křížují v několika-kilometrových výhybních. Většina vlaků je uhelných, jedoucích východním směrem do hlavního města státu Colorado, Denveru, který je mimo jiné i významným uhelným uzlem.

Přátelská konkurence

V USA působí i celá řada dalších velkých železničních firem. K nim patří Burlington Northern Santa Fe (BNSF, ve střední a západní oblasti USA asi největší konkurent Union Pacific), CSX, Norfolk Southern (NS), Kansas City Southern (KCS), Canadian National (CN) a Canadian Pacific (CP). Každá z nich patří mezi velké hráče na železničním trhu a jsou si do značné míry konkurenty. V tomto kontextu je proto velmi zajímavý jeden fakt: ačkoli si zachovaly formu unitárních železnic, a jsou tedy dopravci a zároveň vlastníci a provozovatelé železniční infrastruktury, navzájem si nebrání ve vstupu na koleje konkurenta. Říkájí tomu „trackage rights“, tedy něco jako právo přístupu na dopravní cestu cizí železnice. Přitom se nejedná o právo dané zákonem, nýbrž o dohodu mezi nimi.

Přestože je celková koncepce železniční dopravy v Evropě a USA diametrálně odlišná, je nasnadě, že žádný z kontinentů se bez ní neobejde. Zatímco my Evropané se snažíme budovat rychlé a kapacitní tratě, ideálně vysokorychlostní, Ameriku tato horečka nepostihla. Amerika se v případě železnice technologicky uzamkla v minulém století a stále jezdí (ve většině případů) po tratích postavených před sto a více lety. Přesto byla schopna vybudovat nejefektivnější nákladní železniční systém na světě, jehož podstata stojí na soukromém kapitálu a který vydatně pomáhá udržet soukolí americké ekonomiky v běhu. Funguje to desetiletí, jednoduše a bez záudností, ale i s typicky americkou bezohledností k přírodním zdrojům. Čekali jste od strýčka Sama něco jiného? ■

The logo of the Czech Railways (ČD) is displayed in white on a blue background. It consists of a stylized 'Č' with a crown-like top and a 'D'.

PRUVODCE

ČD Body

Nové benefity pro malé i velké

Vlakem po Evropě

Podzimní eurovíkendy

Rozhovor s ředitelem Nd Brno

Martin Glaser

Články v této rubrice mají pouze informativní charakter.
Přeprava ve vlacích ČD se řídí tarifem TR 10 a SPPO.

ČD Body

Vlakem pro PODZIMNÍ BENEFITY ČD

Pro cestující s aktivovaným věrnostním programem ČD Body připravily České dráhy další výhody. Dospělí zákazníci mohou využít voucher na představení do divadla MeetFactory, pro děti je v nabídce levnější jízdné do školy s In Kartou.

Za pouhých 10 bodů můžete získat voucher na představení do divadla MeetFactory. Po předložení vouchery společně se zakoupenu jednou vstupenkou v předprodeji na e-mailu sales@meetfactory.cz získáte na pokladně divadla druhou vstupenku zdarma. Voucher lze uplatnit na představení z vlastní produkce Divadla MeetFactory, konkrétně na taková, která nejsou v programu uvedena jako „Host“. Podrobné informace o představeních a cenách vstupenek najdete na www.meetfactory.cz.

Do školy levněji s In Kartou

Za 200 bodů můžete pro své děti v e-Shopu pořídit roční aplikaci IN 25 1/2 pro děti

**Meet
Factory**

Neziskové mezinárodní centrum současného umění MeetFactory založil v roce 2001 umělec David Černý, samotné divadlo vzniklo v roce 2008. Od té doby uskutečnilo ve vlastní produkci několik desítek inscenací a vydobýlo si světybné místo na pražské divadelní mapě.

do 15 let s 90% slevou. Za 25 Kč tak děti získají slevu ve výši 25% na jednosměrné, zpáteční a traťové jízdenky. Připraveny jsou pro ně také zvýhodněné ceny jízdenek pro dojíždění do školy při kombinaci In Karty a žákovského průkazu nebo zvýhodněné ceny VČasných jízdenek Česko a Akčních jízdenek.

Za 200 bodů si můžete pořídit také roční aplikaci IN 25 pro mladé do 26 let za 25 Kč a za 400 bodů roční aplikaci IN 25 1/1 pro cestující od 26 let za pouhých 45 Kč. Pokud věrnostní program ještě nemáte, aktivujte si ho na www.cd.cz/cdbody a za své nákupy uskutečněné v e-Shopu ČD

budete jako přihlášený uživatel bodovat. ■

VYMĚŇTE SI PENÍZE v pokladnách ČD

Směnárny fungují na několika nádražích už deset let, nově si však budou moci cestující směnít valuty na přepážkách Českých drah na zhruba padesáti místech.

Využijte možnost směny hotovosti s nulovým poplatkem. Do poloviny příštího roku se služba ČD Směnárny rozšíří přibližně do padesáti nádraží. Jde o převážně o pokladní přepážky v okresních a krajských městech nebo destinacích, které jsou nějakým způsobem turisticky atraktivní nebo leží v pohraničí.

Peníze nebude možné měnit na pražském hlavním nádraží i přes to, že tímto dopravním uzlem ročně projdou miliony cestujících a směnárny jiných společností tu jsou zastoupeny v hojném počtu. Způsobila to smlouva s provozovatelem nádraží, která

tuto službu vylučuje. ČD Směnárny budete naopak moci využít na Smíchovské a v Holešovicích, neboť v obou stanicích zastavují i mezinárodní vlaky. Díky dobře viditelnému LCD panelu se zákazníci rychle seznámí s aktuálním kurzovním lístkem.

ČD plánují, že každý měsíc zaktivují v osobních pokladnách čtyři pobočky. V průběhu prázdnin začaly fungovat ve Frýdku-Místku, Třinci, Havířově, Karviné, Hodoníně, Břeclavi a na hlavním nádraží v Brně. Na podzim nově přibudou směnárny v Plzni hl. n., Poděbradech, Zlíně a Otrokovicích. ■

Nádraží, kde služba již funguje

Děčín hl. n., Horní Lideč, Vsetín, Valašské Meziříčí, Přerov, České Budějovice, Český Krumlov, Tábor, Olomouc hl. n., Pardubice hl. n., Česká Třebová, Bohumín, Ostrava hl. n., Ostrava - Svinov, Liberec, Třinec centrum, Frýdek-Místek, Havířov, Karviná hl. n., Hodonín, Břeclav a Brno hl. n.

Nádraží, kde se služba objeví

Plzeň hl. n., Poděbrady, Praha-Smíchov, Kolín, Kutná Hora město, Znojmo, Zlín střed, Otrokovice, Hranice na Moravě, Jindřichův Hradec, Strakonice, Havlíčkův Brod, Ústí nad Labem hl. n., Cheb, Teplice v Čechách, Trutnov hl. n., Hradec Králové hl. n., Domažlice, Mariánské Lázně, Karlovy Vary dolní n., Zábřeh na Moravě, Uherské Hradiště, Praha-Holešovice, Český Těšín

VLAKEM PO EVROPĚ

Začíná čas podzimních EUROVÍKENDŮ

Několik státních svátků během nadcházejícího podzimu láká k poznávání evropských metropolí. Pro cestu můžete využít vlak a pohodlně se dostat do turisticky zajímavých středoevropských měst.

Foto: Eurali, Martin Kers

Pokud se pro nákup jízdenek rozhodnete včas, můžete v mnoha případech výrazně ušetřit. Tradičním místem návštěv je Vídeň s mnoha památkami odkazujícími na zašlou slávu habsburského císařství, jako jsou Hofburg, Schönbrunn, nebo muzeum legendární císařovny Sisi. Z Prahy a Brna se do Vídně a Grazu dostanete v pravidelných dvouhodinových intervalech komfortními rychlovlakly railjet. Cesta z Prahy do Vídně trvá necelé 4 hodiny, z Brna pak hodinu a půl.

Při cestě až do štýrského Grazu je třeba připočítat ještě 2 a půl hodiny. Cesta přitom vede po úchvatné nejstarší horské železnici na světě přes průsmyk Semmering. Přímé vlaky do Vídně jezdí také z Ostravy a Přerova. Ceny Včasných jízdenek se pohybují v několika úrovních. Pouhých 248 Kč zaplatíte za cestu z Brna do Vídně,

386 Kč stojí cesta z Ostravy do Vídně a 524 Kč dáte za cestu z Prahy do Vídně a Salcburku nebo z Ostravy do Lince, Grazu či Salcburku.

Vlakem do evropských lázní

Příjemný eurovíkend lze strávit také v největších evropských lázních a zároveň maďarské metropoli Budapešti. Ve městě se nachází množství termálních lázní s neopakovatelnou atmosférou. Budapešť je známá také svými kavárnami a maďarskou národní kuchyní. Přímé vlaky do Budapešti jezdí z Prahy, Brna a také z Ostravy. Využít lze také noční spoj s lůžkovými a lehátkovými vagony. Doba cesty mezi Prahou a Budapeští je necelých 7 hodin, z Brna něco přes 4 hodiny a z Ostravy přibližně 5 a půl hodiny. Ceny Včasných jízdenek do Budapešti začí-

nají při cestě z Prahy na 552 Kč, z Ostravy na 442 Kč a z Brna na 331 Kč.

Včasná jízdenka Evropa

I do Polska je možné zakoupit jízdenky s různými slevami. Pokud si chcete prodloužený víkend užít třeba v Krakově, městě vyhlášeném malými kavárničkami, nepropásněte Včasnou jízdenku, jejíž cena začíná při cestě z Prahy na 559 Kč. Včasné jízdenky Evropa lze zakoupit i do dalších evropských destinací. Vydat se s nimi můžete na cestu do slovinské Lublaně (od 1 076 Kč), belgických Liege a Bruselu (od 524 Kč), švýcarského Curychu a Basileje (od 1 297 Kč), nebo do dánského Aarhusu a Kodaně, kde je neobvyklým zpestřením výjimečná plavba na trajektu mezi Německem a Dánskem (od 1 628 Kč). ■

VLAKEM NA VÝSTAVU

Zemědělec a Náš chov 6.–9. 10.
Exotika 26.–30. 10.

Svezte se s ČD na oblíbené podzimní výstavy
v Lysé nad Labem.

Otevřeno vždy **od 9:00 do 17:00 hodin.**

Doprovíme vás až do blízkosti výstaviště.

Více o výstavách na www.vll.cz.

Přehled výstav 2016

Zemědělec a Náš chov
6. 10.–9. 10.

**Národní holštýnský
šampionát**
6. 10.–9. 10.

Exotika
26.–30. 10.

Kola
11. 11.–13. 11.

Rychlá kola
11. 11.–13. 11.

Pivní a vinné slavnosti
11. 11.–13. 11.

Chovatel
18. 11.–20. 11.

POLABSKÉ VÁNOČNÍ TRHY
Mikulášské trhy
2. 12.–4. 12.

Stříbrné trhy
9. 12.–11. 12.

Zlaté trhy
16. 12.–18. 12.

Změna termínu výstav vyhrazena

Stánek ČD
najdete
v přízemí
výstavní
haly A1

MINIROZHOVOR

Martin Glaser v příjemném OČEKÁVÁNÍ a napjatém CHVĚNÍ!

Text: Redakce, Foto: ©Ivan Pinkava

Národní divadlo Brno. Ročně uvede na 70 titulů, odehraje okolo 600 představení a přiláká více než čtvrt milionu diváků. Tři stálé soubory – opera, činohra a balet – hrají na třech scénách: v Mahenově divadle, prvním plně elektricky osvětleném divadle na světě, v Janáčkově divadle, největším operním divadle v České republice, a v divadle Reduta, nejstarší divadelní budově ve střední Evropě. Generální ředitel NdB Martin Glaser prozradil, jak náročné je vést Divadlo a na jaká představení se mohou diváci těšit.

Proč by podle vás cestující neměl vynechat návštěvu moravské metropole a zavítat do Národního divadla Brno?

Žiju v Brně třetím rokem a mám pocit, že prožívám nejšťastnější období svého života. Město má úžasnou atmosféru, kamkoli přijдете, potkáte spoustu známých nebo zajímavých lidí, dobře se tu jí a hlavně je zde obrovská kulturní nabídka. Národní divadlo je rozhodně největším producentem kultury ve městě. Naše soubory nabízí celou škálu skvělých představení, z nichž by řada bez problému obstála i v konkurenci prestižních evropských domů. K tomu všemu pořádáme dva velké mezinárodní festivaly, aktuálně bienále Janáček Brno, které nabízí skutečně luxusní zážitky, za nimiž byste jinak museli cestovat stovky kilometrů po Evropě. A navíc máme tři opravdu nádherné divadelní budovy.

Jste divadelní režisér. K jakému představení byste přirovnal vedení kolosu, jakým je Národní divadlo Brno s 600 zaměstnanci?

Ono se to pořád mění. Někdy je to slušná Bouře, jindy takový veselý Poprask na laguně. Občas mám pocit, že se nás zmocnili Běsi a ve finále nás čeká Krvavá svatba. Kdybych měl použít názvy premiér letošní sezony, tak bych řekl, že v příjemném Očekávání a napjatém Chvění doufám, že se NdB nepromění v Kouzelný vrch a neusneme na vavřínech jako Spící krasavice.

Kulturní divák se dnes poměrně snadno dostane pomocí internetu či televize k velmi kvalitním uměleckým produkcím z celého světa, aniž by si musel dát práci s oblákáním, kadeřníkem, cestováním... Je to pro divadlo tvrdá konkurence?

Myslím, že to funguje trochu jinak. Divák má dnes díky internetu mnohem větší přehled o tom, co se třeba v operě nebo baletu děje po celém světě. A tím pádem má i nároky. Zkušeného a kultivovaného diváka neopijete rohlíkem. Naopak díky on-line médiím můžeme divákům snadno dopravit větší množství obrazových informací o našich nových před-

staveních a vzbudit zvědavost a chuť vidět to naživo v divadle. Tenhle zážitek vám žádná televize nebo chytrý telefon nenahradí.

Co vás osobně na divadle nejvíce vzrušuje a baví?

Vlastně mne čím dál víc vzrušuje ta nesku-tečná pomíjivost našeho umění. Toužíme po dokonalosti, která v okamžiku zrodu rovnou zaniká a už se nikdy nebude opakovat.

Úspěch znamená mít projekt a být jiný než ostatní. Jaký je projekt NdB?

Náš projekt je na první pohled zdánli-vě velmi jednoduchý. Chceme našim divákům vyprávět příběhy, které jsou skutečně jejich. A vyprávět je neza-pomenutelným způsobem. Kdo to někdy zkusal a byl k výsledku své práce přísný, ví, že nic těžšího není. Zároveň si uvědomuji, že v dnešní rozbourané době by Národní divadlo mělo fungovat nejen jako svého druhu estetický maják, ale hlavně jako mravní kotva.

A na závěr, jaké jsou vaše tipy z repertoáru NdB pro následující měsíce?

Pro mne bude jednoznačně největší událostí brněnského kulturního podzimu úvodní představení našeho janáčkovského festivalu Káťa Kabanová, ve které kanadský režisér Robert Carsen pokryje jeviště Janáčkova divadla patnácti tisíci litry vody. A kdybych mne nečekala cesta do Číny, neváhal bych ani na vteřinu s návštěvou kontroverzní norimberské inscenace opery Z mrtvého domu, kterou uvedeme na festivalu v jediné repríze. Ale těším se i na původní balet, který pod názvem Chvění připravuje s našim souborem skvělý choreograf Petr Zuska. A jsem ve velkém a velmi příjemném očekávání, jak si mladý tým pod vedením režisérky Barbary Herz poradí v Redutě s Mannovým Kouzelným vrchem. ■

DOCHÁZÍ NÁM HERCI

V ROCE 2015 SE POPULACE KAKADU ŽLUTOČEČELATÝCH DRAMATICKY ZMENŠILA.
PŘIJĎTE NA MEZINÁRODNÍ FESTIVAL FILMŮ O TRVALE UDRŽITELNÉM ROZVOJI EKOTOPFILM,
DOKUD JE NA CO SE DÍVAT.

15.–19. 10. 2016

Hotel Olšanka | vstup volný | www.ekotopfilm.cz

Generální partner:

kapsch >>>
challenging limits

Hlavní partneři:

AutoPalace
Group

Tchibo

Festival podpořila:

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

Partneři:

ČD České dráhy
Národní doprava

LUXOR
KNIHUPECTVÍ

Bla Bla Car

KPMG

centrum
andragogiky

hotel
Olšanka

Diagram
podnik
hlavního města Prahy

powerregia

Com Source

Mediální partneři:

Uklidme svět Uklidme Česko

NESS

deník

**EKO
TOP
FILM**

MŮŽETE POTKAT VE VLAKU

NA CESTÁCH mám nejraději gulášovku

Vlak je pro mnohé handicapované jediným dopravním prostředkem a pojištěním s „běžným“ životem. Právě proto se ČD snaží neustále zvyšovat počet bezbariérových spojů a zlepšovat služby pro handicapované cestující. Jednou z nich je i osmnáctiletá Lucie Stříbná z Hněvošic u Opavy. Takhle sympatická slečna si jízdu vlakem doslova užívá a vnímá ji jako obrovský zážitek.

Text: Josef Holek, Foto: Jan Chaloupka

Vlakem cestujete hlavně se svým otcem a přáteli. Máte vždy nějaký cíl, anebo se chcete jen tak svézt?

Nejčastěji jezdíme na výlety, za památkami, vernisážemi nebo na muzikály, které mám moc ráda. Vůbec cestování vlakem je hodně fajn a hlavně pohodlné. Hlavním cílem bývá Praha.

Máte dětskou mozkovou obrnu a rehabilitujete. Jak vypadá váš běžný den? Co musíte všechno zvládnout?

To jsou fofry. Tatínek mě musí obléci, vypravím se do školy, pak jedeme nějaký čas autem a poté už mám výuku, která je do dvou.

Pak uděláme úkoly, dáme rehabilitaci, jízdu na kole či chodeckém pásu a spadneme do postele.

Nebojíte se, že z kola spadnete?

Ne, má tři kola (smích). Dokážu i chodit se čtyřbodovými berličkami. Hlavní však je intenzita cvičení. Třikrát ročně vyrážíme na měsíc do Klimkovic a třikrát týdně navštěvuji opavskou rehabilitaci. Moc mi to pomáhá. Dokonce je předpoklad, že se i berlíček zbavím. Snažím se chodit i bez nich nebo s tatínkem za ruku. Docela dobrý na to, že mi lékaři předpovídali, že budu jen ležet. Cvičím od narození.

Tatínek Aleš vstupuje do rozhovoru:

Při absolvování klimkovičského programu dochází k protažení zkrácených svalů, zlepšuje se hrubá i jemná motorika. Lucinka cvičí i správné pohybové stereotypy. Jde o intenzivní cvičení pod dohledem odborníků, které doplňuje Luciny každodenní rehabilitační aktivity. Tím se snažím zlepšit dcerčinu motoriku tak, aby byla v budoucnu v této oblasti maximálně soběstačná a její životní podmínky byly kvalitnější. Klimkovicce nás stojí sedmdesát až sto tisíc korun za měsíc, pojišťovna nám nedá ani korunu. Takže se snažíme využívat různých nadací.

Kěž se radikální zlepšení dostaví co nejdříve. Tatínek je vám nablízku i ve škole anebo ještě chodí do práce?

Pracuje na zkrácený úvazek jako opravář zemědělských strojů. Zaměstnavatel mu vychází v leccems vstříc, takže má čas na mě i na práci.

Zpět ke škole, těšíte se do ní?

Jasně, hlavně na matematiku, výtvarku, zpěv, plavání, čtení a informatiku. Nejde mi ale psaní. Na počítači si ale najdu všechno, internet není problém. Chodím do speciální základní školy pro tělesně postižené děti, kde máme bazén, rehabilitaci i hipoterapii.

Tatínek: Má i výtečnou paměť. Básničku si přečteme jednou dvakrát a má ji v hlavě.

Máte v ruce tablet. Předpokládám, že je pro zábavu a nemáte tam nějakou výukovou aplikaci.

Je, koukám se hlavně na pohádky a seriály a různé vědomostní soutěže. Mnohdy si i poslechnu nějakou „empétrojkou“.

Zmínila jste zpěv. Máte oblíbeného zpěváka?

Lucku Vondráčkovou. Občas si zkusím zazpívat na soutěžích. Nedávno jsem na pěvecké

soutěži tělesně postižených v Opavě skončila na třetím místě ze šestnácti přihlášených. Tam jsem ale zpívala Nohavicu.

Když mi tak jmenujete vše, co přes den zvládáte, vejde se vám do harmonogramu i nějaký odpočinek?

Vejde, miluju plavání a aquaparky. Nejlepší je jízda na tobogánu. Pak ale s tatínkem často chodíme na zmrzlinu. To mám taky moc ráda a to si také odpočinu.

Lucie Stříbná (18)

Pochází z Hněvošic na Opavsku a navštěvuje 10. třídu speciální základní školy pro postižené v Opavě, po studiu by chtěla jít na učiliště, byť nemá ještě rozmyšleno, na jaký obor. Lucinku a celou rodinu Stříbných před časem navždy opustila maminka, péče o handicapovanou dceru tak kompletně spadla na otce Aleše. Ten se však s těžkým osudem popasoval a Lucinka tak má v tátovi velkou oporu. Lucka je milá a trpělivá mladá dáma, kterou baví cestování, zpěv a hraní různých her.

Přemýšlela jste o nějaké vysněné profesi, která by vás bavila?

Půjdu na praktickou školu a uvidíme.

Netajíte se tím, že využíváte výhradně služeb Českých drah. Co na nich oceňujete?

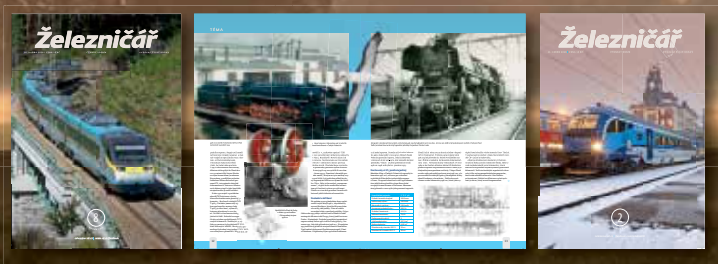
České dráhy jsou lepší než kdy dříve a hravě předčí všechny ostatní. Nemáme s jinými vlaky (myšleno dopravci, pozn. red.) dobré zkušenosti. Jednou se nám třeba stalo, že jsme měli s tatínkem zpoždění na letišti a nestihli jsme se dostat na nádraží včas. Když jsme tuto situaci vylíčili paní na pře-pážce, odpověděla, že ji to nezajímá. A to jsme měli koupené jízdenky, nechtěla nás ani nikam přehodit. Byla arogantní. Šli jsme tedy k ČD a ty nám s úsměvem vyhověly naprosto ve všem. Nebyl prostě problém.

Do Prahy z Opavy je cesta poměrně dlouhá, co děláte na zahnání nudy?

Zajdeme si do jídelního vozu na gulášovku. Je to náš rituál. Prostě mi moc chutná, tatínek ji ještě doplní pivem a já kolou. Cesta s plným bříškem uteče rychleji, tatínek stačí usnout a já si zapnu tablet. Často jezdíváme i s kamarády z Klimkovic, býváme větší parta a užijeme si legraci. ■

Železničář

Magazín Skupiny České dráhy

Magazín Skupiny České dráhy přináší každý druhý čtvrtek novinky a zajímavosti ze světa železnice u nás i v zahraničí. Součástí každého čísla je i tematická příloha, pohled do historie či cestopis se zaměřením na železnici. Předplatitelé navíc pro každý rok získají bonus v podobě šesti oboustranných plakátů formátu A2.

Více informací včetně archivních čísel a kontaktu na předplatné na <https://zeleznicar.cd.cz>

24 stran
25x ročně
6 plakátů
předplatné
475 Kč

BlueTrains

úvod

galerie

připravujeme

diskuze

Parní lokomotiva 556.0

360°

Protože se v poválečných letech výrazně zvyšoval objem nákladní dopravy a elektrifikace hlavních tratí se zpožďovala, objednaly si ČSD u plzeňské škodovky vývoj a výrobu parní lokomotivy právě pro tyto těžké výkony. Konstruktoři využili poznatků z výroby a provozu válečných lokomotiv a obohatili je o několik v té době moderních prvků. Podle mechanického příkladače uhlí (s výrobním označením Standard Stocker) se mezi strojvedoucími začalo lokomotivě říkat Štokr. Řada 556.0 byla nejpočetnější z parních lokomotiv dodaných pro ČSD. Již v prvním

Základní technické údaje

Rok výroby	1951–1958
Počet vyrobených kusů	510
Maximální rychlost	80 km/h
Výkon	1 500 kW
Hmotnost (služební)	99 tun

roce provozu lokomotivy překvapovaly svým výkonem a překonaly několik těžkotonážních rekordů, kdy byly schopné odvést například vlak o hmotnosti až 4 000 tun bez postrku. ■

JUNIOR PROGRAM ČD

AHOJ holky a kluci

Skončily prázdniny a s nimi i Velká Elfíkova letní soutěž. Výhercům už jsme poslali dárky a pro ty ostatní tady máme správné odpovědi.

1. Parní železniční provoz v Čechách byl zahájen v roce 1839.
2. První elektrifikovaná trať vedla z Tábora do Bechyně.
3. Nejvyšší rychlost vlaků na železnici v Česku je 160 kilometrů v hodině.
4. Za červenec a srpen bylo zakoupeno 96 286 jízdních dokladů pro psy.

Všichni se už teď můžete těšit z nových Dětských jízdenek číslo 35 a 36 a také pro vás máme připravené nové Elfíkovy omalovánky, ve kterých najdete i další úkoly pro zábavu a poučení. A samozřejmě pro vás připravujeme další soutěže a překvapení.

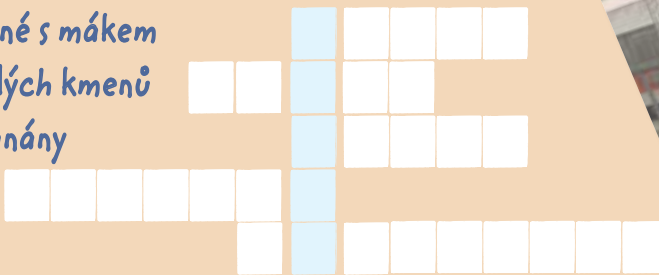
Manažerka Junior programu ČD Elen Mátéová

křížovka

Víte, milé děti, jak se přezdívá lokomotivě řady 556.0? Náповědu najdete v rubrice ČD Průvodce.

Jídlo z brambor podávané s mákem
Kůl nebo sloup domorodých kmenů
Zvíře, které má rádo banány
Čistí komíny
Oblíbená dětská kaše

Vyluštěnou tajenku zadejte do formuláře na www.cdprovas.cz do 20. října 2016. Tři z vás, kteří správně odpovědí, získají rodinnou vstupenku do Království železnic.

SOUTĚŽ PRO CHYTRÉ HLAVY

1 Jak se jmenuje pořad Richarda Nedvěda, který má v internetové televizi Stream?

- A Ríšův Trapno Deník
- B Kouzelník Ríša
- C Richardův deník

2 Ve kterém stylu je postaven zámek v Benešově nad Ploučnicí?

- A rokoko
- B saské renesance
- C barokním

3 Kudy vede Köglerova naučná stezka?

- A okolím Mostu
- B okolím Krásné Lípy
- C okolím Jetřichovic

4 Za kolik ČD Bodů získáte voucher na představení do divadla MeetFactory?

- A za 10 bodů
- B za 20 bodů
- C za 30 bodů

5 Jak dlouho již funguje služba ČD Směnárny?

- A 5 let
- B 7 let
- C 10 let

6 Který článek v tomto čísle vás nejvíce zaujal? *

* Na tuto otázku je nutné odpovědět, její správnost se však neposuzuje.

Soutěžit můžete na www.cdprovas.cz, kde vyplníte příslušný formulář, nebo své odpovědi zasíláte poštou do 20. října. Nezapomeňte uvést svůj e-mailový kontakt nebo zpětnou adresu.

Adresa:

Redakce ČD pro vás
České dráhy, a.s.
nábř. L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1
Na obálku napište PRO CHYTRÉ HLAVY.

Tři správné odpovědi odměníme Kilometrickou bankou ČD – poukazem na volné cestování vlaky ČD v hodnotě 2 200 Kč – a další tři z vás obdrží poukázky do obchodní sítě PONT v celkové hodnotě 1 000 Kč.

Výherci z minulého čísla:

KMB: Vojtěch Slepánek, Pavel Procházka, Lukáš Gans
PONT: Kateřina Pokorná, Jaroslav Krása, Michal Vilímeček

Správné odpovědi z minulého čísla:

1 – Ohnivý kuře, 2 – rodu Mitrovských,
3 – muzeum Tesla, 4 – v Chebu, 5 – Čtení ve vlaku

Kompletní pravidla soutěže najdete na www.cdprovas.cz.

Hrajte o tři Kilometrické banky ČD za 2 200 Kč a o tři poukázky v hodnotě 1 000 Kč do obchodní sítě PONT.

Jak se vám líbí naše aplikace Můj vlak?

**Ted' vím všechno
o své cestě vlakem!**

Přes aplikaci nakupujte
jízdenky kdykoli a kdekoli.
Okamžitě víte vše, co k pohodové
cestě potřebujete: nástupiště,
návaznost spojů a znáte i služby
na palubě.

Jak se vám líbí naše nové vlaky?

**Komfortní, rychlé.
Ohromující!**

V nových vlacích najdete oázu klidu. Mají wi-fi nebo třeba dětské kino. Nové vlaky, to je rychlé a pohodlné cestování. Jsou vhodné pro rodiče s dětmi, pro cyklisty i hendikepované.

